

De student cultuurwetenschappen Simone Melis studeert vijf maanden in de Verenigde Staten. Overspoeld door Amerikaanse vaderlandslievendheid en oorlogspropaganda verlangt ze soms wel eens terug naar Nederland. Zie pagina 8-9 Illustratie: Simone Golob

3 Campus in Randwijck staat op losse schroeven

5 Nieuw onderkomen CW was vluchtelingenopvang

7 Gerard Mols: Terecht dat Volkert geen levenslang heeft gekregen

15 Seksueel gefrustreerde monniken in filmhuis Lumière

Universiteitsraadsleden verontwaardigd over aantijgingen

"Karrenvracht aan fricties met ex-voorzitter Hidding"

De universiteitsraad is helemaal niet alleen met punten en komma's bezig, zoals de afgezette voorzitter Alita Hidding beweert. Integendeel, in de afgelopen periode zijn belangrijke resultaten bereikt. Dat zeggen twee leden van de fractie van het wetenschappelijk personeel. Met Hidding "ontbrak de chemie", klinkt het.

De unanieme afspraak om niets over het conflict met Hidding te zeggen, was achteraf gezien niet verstandig, geven interim-raadsvoorzitter Philip Vergauwen en Hans van Kranenburg toe. "We wilden vermijden dat er over en weer mensen werden gekwetst, dat er met modder werd gegooid. Maar inderdaad, als gekozen orgaan horen we verantwoording af te leggen en openheid te betrachten."

De verhouding met Hidding stond eigenlijk al vanaf de eerste dag onder spanning; "een karrenvracht aan fricties" heeft uiteindelijk tot de breuk geleid, zegt Vergauwen. Het betrof een nogal bruuske stijl van voorzitten, waarbij raadsleden zich soms beledigd voelden, maar vooral ook Hiddings visie op medezeggenschap, die haar sterk tegen het college van bestuur deed aanleunen. Hidding vindt dat onder de MUB niet de universiteitsraad maar de raad van toezicht de voornaamste controle op het bestuur uitoefent.

De wp-raadsleden zien dat anders: "De U-raad heeft wel degelijk een controlerende functie. Niet door over de schouder van het college mee te kijken of ze het wel goed doen, maar door ze in een open debat tot argumenteren te bewegen. Het is waar, echte controle betekent dat je bestuurders kunt wegsturen, en dat kunnen we niet, maar een college dat zich niets aantrekt van de U-raad krijgt een probleem. In het uiterste geval zouden wij de raad van toezicht kunnen verzoeken het college naar huis te sturen. Wij kiezen in ieder geval voor een duidelijk dualisme."

Lastig was ook dat, waar de informatievoorziening afhangt van het college en via de voorzitter naar de raad loopt, Hidding meer als filter dan als open communicatiekanaal fungeerde, zeggen beiden. De bewering dat de raad hoofdzakelijk over details zou praten stuit op verontwaardiging. Grote thema's als de transnationale Universiteit Limburg en het University College zijn uit en te na besproken, de geloofwaardigheid van de LIOF-garantie voor de TUL (uiteindelijk loos gebleken) is meermalen ter discussie gesteld, "en dan heb je het over miljoenen euro's, niet over punten en komma's."

Dat geldt ook voor de universitaire begroting, die niet goed in elkaar zat en mede op ons aandringen is verbeterd. Het kan zijn dat de portefeuillehouder in het college, Flierman, eveneens die richting uit wilde, maar dan had hij in ieder geval onze steun; ook ten opzichte van het ambtelijk apparaat is dat belangrijk." Voor het verwijt dat het de raad aan kwaliteit ontbreekt bestaat bij beiden enig begrip ("we zijn natuurlijk amateurs"), maar veel is dat niet. De raadsleden doen grosso modo hun werk goed, en vooral tegenover de studenten is de aantijging onheus, vinden ze; te meer omdat Hidding de coaching van de studenten, traditioneel een voorzitterstaak, verwaarloosde.

De raad zou niettemin wel wat zakelijker kunnen vergaderen, dat zijn ze wel met Hidding eens. Maar, zegt Vlaming Vergauwen, "na Ton de Goeij, die veel ruimte liet, was het ineens van stikheet naar ijskoud. Zo doen alleen de Finnen het. En het hoeft toch ook niet altijd zo zakelijk en koel? Een bepaald ritueel, een bepaalde speelsheid, je schorst eens een keer tje, *gedverdoemme*, dat is net het leuke, dat moet toch allemaal kunnen?"

■ Wammes Bos

?! Eens of oneens:
"Een universiteit zonder modern sportcentrum neemt haar studenten niet serieus"

Reageren? Zie pagina 2

Ontruimde juristen

Het is woensdagochtend klokslag tien uur als in het Oud Gouvernement het brandalarm afgaat. De *slow whoop*, zoals de sirene in beroepsskringen heet, jaagt de juristen niet bepaald in een duizelingwekkend tempo het gebouw uit. De een loopt nog even terug naar de werkkamer om een boterham mee te nemen, de ander loopt op zijn dooie akkertje en geamuseerd naar de hoofduitgang. In tegenstelling tot de BHV'ers (bedrijfshulpverleners) die, getooid in oranje hesjes, op een drafje het gebouw doorzoeken. "Het is de kunst", zegt bestuurslid Erik Kaltenbach, "om iedereen zo snel mogelijk van zijn werkplek te krijgen. Je hebt altijd van die types die gewoon doorwerken. Eén keer hadden we een borrelend gezelschap in de feestsalon, dat zo hard aan het kakelen was dat ze het hele alarm niet hadden gehoord." Vals alarm komt ook voor. Ooit schijnt een onoplettende poetsvrouw met een bezemsteel een alarmvenstertje te hebben ingetikt.

Of er zich ditmaal een nep-slachtoffer in het gebouw bevindt, staat nog niet vast. Bij de vorige, bescheidener oefening in november was dit wel het geval; toen is het slachtoffer, sleutelend aan de verwarmingsinstallatie op zolder, virtueel bezweken aan zijn verwondingen. De rechtenfaculteit is de eerste die een ontruimingsplan heeft opgesteld en een groot-scheepse oefening houdt, waarbij BHV'ers een grote rol spelen. Aan de hand van videobeelden zal de oefening worden geëvalueerd.

■ Maurice Timmermans
Zie foto's pagina 4

Opheffen is geen optie voor algemene wetenschappen

"Ruzies verdwijnen niet als je AW elders onderbrengt"

"Als de faculteit al zolang mag voortmodderen, waarom dan nu een einde maken aan onze eigen UM-GTST?" vraagt Jo Beerens van het Maastricht McLuhan Institute. Hij formuleerde, met enige ironie, een eigen theorie om algemene wetenschappen te redden.

"Maak de drie capaciteitsvoorzitters ieder directeur van een eigen derde-geldstroominstituut onder de UM-holding. Geef ze zoveel mogelijk personeel als wenselijk om het instituut winstgevend te krijgen. Wie na twee jaar winst maakt, mag (indien hij wenst) terugkeren op zijn oude post bij AW. Tegelijkertijd benoem je drie directeuren uit het bedrijfsleven tot hoogleraar bij elk van de drie capaciteitsgroepen. Als opdracht laat je ze voorspellen welk derde-geldstroominstituut goed gaat draaien." Beerens wil prijzen uitreiken als de professionals uit het bedrijfsleven het bij het rechte eind hebben: "Drie voorspellingen goed; de capaciteitsgroep blijft binnen AW. Twee voorspellingen goed; de capaciteitsgroep verhuist naar een andere faculteit. Eén voorspelling goed; de capaciteitsgroep wordt opgeheven, omdat ze wetenschappelijk niet sterk genoeg

is." Volgens Beerens beweren kwade tongen dat deze theorie momenteel ergens "in het veld" wordt uitgetoetst. "Onduidelijk is waar." Tom Kronenburg, derdejaars kennistechnologie en lid van faculteitsraad, is het niet eens met de stelling dat AW opgeheven moet worden, omdat de faculteit niet bestuurbaar is. "Het onderbrengen bij een andere faculteit heft de problemen niet op. Dezelfde mensen blijven om dezelfde redenen ruzie maken en de onderlinge verschillen verdwijnen niet. Het gaat hier om meningen en ego's van mensen en groepen die op hun eigen manier echt wel een beetje gelijk hebben."

Medewerker Jan Paredis van algemene wetenschappen weet niet waar de geluiden vandaan

komen om de faculteit op te heffen. "Het is een intern probleem. Dat los je niet op door de opleiding elders onder te brengen. Je moet het bij de bron aanpakken. Het lijkt mij een goede taak voor de interim-decaan."

Mark Winands, assistent in opleiding bij de faculteit, zou het een domme beslissing vinden als de faculteit zou verdwijnen. "Een universiteit als de Maastrichtse heeft een eigen bètafaculteit nodig. Het zou een gemis zijn." Ook verwacht hij dat het gevolgen zou hebben voor het onderzoek. "Wanneer je bijvoorbeeld bij economie wordt ondergebracht, zal ook je onderzoek inhoudelijk meer bij economie moeten aansluiten."

■ Irene Smeets

?! De bouw van de campus in Randwijk met een moderne sporthal is onzeker, terwijl de huidige sportaccommodaties verouderd zijn. Eens of oneens:

"Een universiteit zonder modern sportcentrum neemt haar studenten niet serieus"

Reageren kan via www.observant.unimaas.nl Stuur je reactie zo snel mogelijk, maar uiterlijk voor maandag 12 mei 2003, 16.00 uur. De redactie maakt een selectie uit de inzendingen en kort ze eventueel in. Anonieme reacties worden niet geplaatst.

Opgewekt

Hoe komt het dat ik het zo veel gemakkelijker vind om een kritisch stukje te schrijven, dan gewoon een opgewekt verhaal te vertellen? Een hele reeks eerste regels is inmiddels weer gewist omdat ik ze te zuur vond. Maar om iets te schrijven dat zoet smaakt, dat is even een ander verhaal! Zure onderwerpen

genoeg, trouwens.

Het goede overkomt me, bedenk ik. Als ik ergens tevreden mee ben, dan hoeft ik het vaak alleen maar te ontvangen. Hoe moet ik daar nu over schrijven?

Liever houd ik de dingen zelf in de hand, of ben ik zelf de goede gever. Zelfs als ik kritiek uit denk ik iets te geven, iets waarmee een ander zijn voordeel maar moet doen. Of iets waarvan anderen kunnen meegenieten: "Precies, die kritiek deel ik, mooi gezegd." Een heldere analyse van een ingewikkelde en lastige situatie kan rekenen op instemmend commentaar. Met mijn kritiek houd ik controle over de zaken. In zekere zin speel ik de baas.

Maar met het goede is het anders. Het toneelstuk Swallow

van Alles is drama waardeerde ik. Ik kan wat schrijven over de enthousiaste spelers, de knappe regie, de spannende timing. Maar daar heb ik geen zin in. Wat ik zag beviel me, en ook als anderen het misschien minder waardeerden, voor mij was het goed zo. Het ging over de dood, en opgewekt kwam ik er vandaan. Wat wil ik verder nog melden? Nog zoiets waar ik met open mond en open handen naar sta te kijken: na drie jaar onderhandelen, dertig e-mails en veertig telefoontjes, beginnen ze op Tafelstraat nu onze voorhistorische keuken te renoveren. Voordat het volgende nummer van Observant verschijnt zijn we in staat niet alleen voor dertig mensen te koken, maar ook de afwas op een redelijke manier weg te werken, de grootste klus van de twee. Het valt ons toe, en we zijn er dankbaar voor. Maar ja, zoals u ziet, ik kon het toch niet laten om een paar zure opmerkingen te maken over de lengte en de aard van de procedure. Het valt niet mee, een zoet verhaal te schrijven.

'Zaliger te geven dan te ontvangen', luidt het gezegde. Nee, gemakkelijker te geven dan te ontvangen. Kritiek geven en lof geven, goede raad en wijze beschouwingen, zelfs geld, dat gaat allemaal zomaar. Wie geeft, verdient wat. Wie geeft

verdient respect, ontzag, bewondering, aandacht. Ontvangen is veel moeilijker. Ontvangen, dat is de rol die in onze samenleving aan kleine kinderen en oude mensen die verzorging behoeven, wordt toebedeeld. Eenmaal volwassen en zelfstandig, zeg, vanaf je achttiende levensjaar, gaat het toch vooral om verwerven en verdienen, het veroveren van kennis, het zoeken en vinden van een maatje, het op de kop tikken van een kamer, een auto, een huis. En dan: het zorgen dat je het allemaal niet kwijtraakt, onder controle houden van alles wat je kan overkomen.

Vreemd, opwekte verhalen kunnen alleen maar ontstaan als er iets ontvangen wordt. Als een verrassing op je pad komt, een nooit gedacht geschenk, een onverdiende glimlach. Een soort Toon Hermans-liedje ontstaat dan, over in het gras liggen met een madeliefje tussen je lippen en naar de wolken kijken die voorbij trekken. Met een zoete smaak in je mond.

■ Roel Bosch, studentenpastor Tafelstraat 13

Colofon

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht, uitgegeven door de Stichting Observant

Redactieadres

Keizer Karelplein 10 (begane grond)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 83 174
F 043 - 38 84 889
E redactie@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Fons Coomans, Melissa Llanes,
Marloes Rikhof, Rein de Wilde

Redactieraad

Eline Dekker, Herco Fontein, Ellen Krijnen,
Woody van Olffen, Caspar Vlaar

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280
Wammes Bos T 38 83 128
Tons van den Bosch T 38 83 125
Irene Smeets T 38 83 471
Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Anna Carpendale, Niels van der Laan, Hans
Philipsen, Rob Willems, Roel Willems

Fotografie

Philip Driessen, Ram van Meel

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumbar, Rotterdam

Vertaling

Talencentrum/Language Centre
Universiteit Maastricht

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen
zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Marlies In de Braekt

Tarieven op aanvraag verkrijgbaar
(Voor Paartjes zie info bij Paartjes)

Abonnementen

Leden van de universitaire gemeenschap
ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden
en andere belangstellenden kunnen zich
abonneren voor € 22,00 per jaar. Losse
nummers € 0,65

HOP

Observant is aangesloten bij het
Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder
voorafgaande schriftelijke toestemming van
de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk
worden overgenomen

Deze column is op persoonlijke titel geschreven

Campus Randwijck onzeker

Of er een campus in Randwijck komt is nog maar de vraag. Woningstichting St. Servatius is optimistisch, maar het college van bestuur aarzelt en de gemeente wacht af.

Het geplande complex bestaat uit huurappartementen en een sporthal. De woningstichting zelf neemt het verlies van zo'n zes à zeven miljoen euro op de huurwoningen voor haar rekening, zegt directeur Lex Verzijlbergh. Het exploitatietekort van de nieuwe sporthal is volgens hem de laatste hobbel. De universiteit moet samen met de gemeente een deel van het bedrag - hoeveel is niet duidelijk - ophoesten.

Voor collegelid Anne Flierman is het nog maar de vraag of de campus er komt. "Ik durf er geen uitspraken over te doen, maar het is nog geen ja. We willen betere sportvoorzieningen en studentenhuysvesting is een punt van aandacht, maar de campus is niet de enige oplossing." Welke andere oplossingen er zijn wil Flierman

niet zeggen, maar geld is een belangrijk punt, erkent hij. "De financiële positie van de UM is niet onbeperkt meer en we weten niet wat er in het nieuwe regeerakkoord gaat gebeuren." Bovendien ligt de zaak niet zo eenvoudig als Servatius voorstelt. Zo is het nog onduidelijk of de gemeente de huidige sporthal om niet verkoopt en of de universiteit voor de grond geen erfpacht doorberekent. Daarbij komen kosten voor het bouwrijp maken van de grond en voor het verhuizen van een aantal universitaire gebouwen die nu op de beoogde campusplek staan.

De gemeente wacht ondertussen af. Er is nog altijd niet aan de voorwaarden voldaan die de gemeente vanaf het begin gesteld heeft wil zij van het bestemmingsplan afwijken: de UM en het AZM moeten zich achter het plan scharen en partijen moeten het eens worden over de stedenbouwkundige en verkeerstechnische invulling.

Bovendien is de gemeente nooit om geld gevraagd en heeft zij ook nog niet besloten geld

beschikbaar te stellen, aldus Raymond Theunissen van stadsontwikkeling en grondwerken. Voor de Nsem-studentleden van de universiteitsraad duurt het allemaal te lang. Zij willen dat er op korte termijn meer geld en aandacht voor de sportvoorzieningen komt. Daarom dienden zij, tot ongenoegen van het college van bestuur en UM-sport, tijdens de laatste vergadering ter plekke twee concept-nota's in van UM-sport en de sportraad MUSST. Een foutje in de communicatie, erkent Manon Huisman van Nsem.

De studenten moeten nu wachten tot de raadsvergadering in mei. Daar komt de sportnota aan de orde. Opvallend is dat in de nota studentenbeleid, die volgende week in de U-raad wordt behandeld, een bedrag van 250 duizend euro is opgenomen om de sporthal in Randwijck te moderniseren. Daarin is sprake van "aankoop van de bestaande Randwijckaccommodatie met toevoeging van een extra hal".

■ Tons van den Bosch

Studentenbeleid is 'klantenbinding'

De Universiteit Maastricht moet het 'studentenleefklimaat' verbeteren en de banden met haar 'klanten': scholieren, studenten, alumni en alles wat zich daaromheen beweegt, koesteren en uitbreiden. Dat is de centrale boodschap van de nieuwe 'kadernota studentenbeleid'.

In een aparte stukje met hoofdlijnen van de nieuwe nota schrijft het college van bestuur dat het 'integrale relatiebeheer', want zo heet dat tegenwoordig, ook familie, vrienden en kennissen van de doelgroep zal omvatten. Dit alles in het kader van een maximale inspanning zo veel mogelijk studenten, bachelors en masters, naar Maastricht te trekken.

De notitie schetst een sterk competitief toe-

komstbeeld, waar universiteiten nationaal en internationaal om de gunst van studiekeizers zullen vechten. Vooral de buitenlandse markt is belangrijk omdat de UM zich als zodanig wil profileren. Nu al herbergt de UM zowel absoluut als relatief meer reguliere buitenlandse studenten dan welke andere Nederlandse universiteit ook, zij het dat de samenstelling nogal eenzijdig is. De overgrote meerderheid, 85 procent, komt uit Duitsland of België. Voorzover Nederlandse en internationale studenten nog gescheiden optrekken zal dat in de toekomst moeten veranderen: de buitenlanders zullen meer betrokken worden bij medezeggenschap, sport en georganiseerd studentenleven.

Belangrijk onderdeel van de "klantenbinding" is een fatsoenlijk aanbod aan studentenvoorzieningen, met name in de sfeer van huisvesting, sport

en cultuur. Ook daarop is het beleid gericht, zij het dat uit de financiële paragraaf bij de notitie blijkt dat er geen dekking is voor 400 duizend euro, het grootste deel van de nodige 'additionele kosten' op dit gebied.

De studentennota draagt de titel 'een universiteit voor en door studenten', maar daarmee wordt niet bedoeld dat de wetenschappelijke staf zijn biezen kan pakken. Het blijkt eerder een ietwat weidse benaming te zijn voor de gedachte dat studenten zelf veel (kunnen) doen aan hun leefklimaat, en dat ze meer dan nu al het geval is ingeschakeld kunnen worden in allerlei baantjes, van tutor tot lid van een promotieteam of de Werkgroep Inkom. Studentenorganisaties mogen rekenen op ondersteuning door de universiteit, schrijft het college van bestuur.

■ Wammes Bos

Prof. Van den Herik

De beschuldigingen aan het adres van de hoogleraar informatica Van den Herik in *Observant* 28 over jarenlang intimiderend gedrag en zelfs fysieke agressie jegens andere medewerkers van de faculteit algemene wetenschappen, hebben tot nu toe geen gevolg gehad. Het college van bestuur verklaarde vorige week in eerste instantie geen klachten die via media worden geuit, in behandeling te nemen, "dat is onbegonnen werk". Deze week is de reactie nog steeds zuinig, maar wel iets explicieter. "Deze beschuldiging was bij het college bekend", laat vice-voorzitter Flierman weten: "Alle problematiek bij algemene wetenschappen, inclusief de personele, is de afgelopen jaren besproken." Op de vraag of er iets is opgelost luidt zijn antwoord: "Kennelijk niet alles."

Drie weken geleden stelde een aantal hoogle-raren bij AW voor om Van den Herik buiten de faculteit te plaatsen in een derde-geldstroom-instituut. Op die suggestie wil het college niet reageren, net zo min als de nieuwe interim-decaan bij AW, Gerard Mols. Van den Herik zelf is onbereikbaar voor commentaar.

Overigens zou rector Kruseman donderdag 17 april de verzamelde faculteit inlichten over de aanpak van Mols. Bij het ter perse gaan van *Observant* werden daarover nog geen mededelingen gedaan.

■ WB

Digitaal tijdschrift

Het wetenschappelijk werk van Maastrichtse onderzoekers moet meer aandacht krijgen, vindt de afdeling voorlichting. Momenteel bouwt ze daarom een digitaal onderzoekstijdschrift. Op de website komen artikelen over geld, samenleving, lichaam, geest, cultuur en technologie. Een onderzoeksplatform met vertegenwoordigers van de verschillende faculteiten, bepaalde samen met voorlichting deze thema's.

Denis Ancion van voorlichting: "Per thema plaatsen we drie artikelen. Sommige onderzoekers schrijven zelf de tekst, anderen laten ons het verhaal maken na een gesprek." Er zijn ook plannen voor een database met portretten van alle onderzoekers, die gekoppeld wordt aan het e-research magazine. Door het digitale tijdschrift hoopt de UM meer subsidies binnen te halen en de onderzoeksreputatie te bevorderen. Wanneer de site te bezichtigen is weet Ancion nog niet exact: "De site is bijna gevuld en het onderzoeksplatform bekijkt momenteel een testpagina." Het adres is ook nog niet bekend.

■ IS

A. Kruseman sneeft

Het was voor het eerst dat de Maastrichtse studentenroeivereniging Saurus meedeed aan het koningsnummer van de Varsity in Houten: de Race der Oude Vieren. Voor deze race selecteert elke universiteitsploeg de beste roeiers. De Sauriërs traden aan met de 'A.C. Kruseman', een gloednieuwe boot die een maand geleden in de Jojo-haven is gedoopt.

Noch de naam, noch de doop hebben echter veel geholpen, want voor een echte verrassing hebben de Maastrichtenaren niet gezorgd. Al was voorzitter Andor van Munnen na afloop een tevreden man. "We zijn in de voorronde vierde geworden en op een haar na uitgeschakeld. Tot kort voor de eindstreep zag het ernaar uit dat we als derde zouden eindigen, maar de Groningse studenten hadden een betere eindsprint in huis. Anderhalve seconde scheelde het. We hadden niet verwacht dat we als debutant zo dichtbij een finaleplaats zouden komen."

De Amsterdamse roeiers van Nereus waren de torenhoge favoriet en wonnen. En zoals de traditie voorschrijft mochten zij 's avonds het feest oftewel de kroegjool organiseren.

■ MT

Studentenplaybackshow

Wie afgelopen dinsdag een entreekaartje over had voor de studentenplaybackshow van het onafhankelijke damesdispuut Hesperides, kon daar waarschijnlijk grof geld mee verdienen. Meer dan honderd studenten stonden op een wachtlijst, in de hoop dat ze nog naar binnen konden. Met ruim zeshonderd aanwezigen was de Bonbonnière tot de nok toe gevuld. Het was de zesde keer dat Hesperides het playbackfestijn organiseerde, maar nog nooit was de animo zo groot. In totaal gaven ééentwintig dispuuten acte de présence, meer deelnemers kon de organisatie niet aan. "Iedereen wil erbij zijn", aldus Digna Schoonenberg, reünist van het dispuut en

speciaal uit Den Haag gekomen voor het feest. De dispuuten besteden volgens haar elk jaar meer aandacht aan hun optreden. "Logisch, je gaat op je bek als je niks hebt voorbereid." Wel is er een groot verschil tussen mannen en vrouwen. Vrouwen zijn vaak al wekenlang aan het repeteren, terwijl mannen pas in de laatste dagen de eindjes aan elkaar knopen. De voorbereidingen bleken uiteindelijk niet voor niets. Vlotte danspases van de Spice Girls, een humoristische parodie op Idols, of een sexy optreden van Christina Aguilera, het publiek beloonde alle deelnemers met een luid applaus. De jury, onder leiding van smartlappenzanger Fred Lloret, was daarentegen niet altijd even mild: "Kennelijk vinden jullie meedoen

belangrijker dan winnen."

Dat was waarschijnlijk ook zo, voor de deelnemers waren de optredens vooral een ideale gelegenheid eens flink uit de band te springen, getuige onder andere het grote aantal mannen dat verkleed was als vrouwen en andersom. "Eigenlijk zijn we gewoon een stel grote kinderen, ik heb me in ieder geval nog nooit zo vaak verkleed als tijdens mijn studententijd", zegt geneeskundestudente Ninke Hagoort.

Samen met haar dispuut Equinox won ze aan het eind van de avond een reis naar de Love Parade in Berlijn en mocht ze de wisselbeker mee naar huis nemen.

(NvdL, foto Philip Driessen)

Onderzoeker Pim Martens zal binnenkort – de datum is nog niet bekend – de Friedrich Wilhelm Bessel-Forschungspreis in ontvangst nemen. Deze prijs, toegekend door het Bundesministerium für Bildung und Forschung, bedraagt 50 duizend euro. Martens (34) van het Maastrichtse instituut ICIS krijgt de onderscheiding voor zijn onderzoek op het gebied van 'globalisering, duurzame ontwikkeling en gezondheid'. Het geldbedrag zal hij besteden aan onderzoek naar infectieziekten in Afrika, een samenwerkingsproject tussen de Maastrichtse en Heidelbergse universiteiten. Anderhalf jaar geleden viel Martens ook al in de prijzen; toen won hij een (Amerikaanse) Fulbright New Century Scholars Award.

Meer stemlijsten

Ook al was de opkomst voor de universitaire verkiezingen de afgelopen jaren matig, dit jaar zijn er vier lijsten meer dan in 2001, 47 in totaal. Net zoals twee jaar geleden kunnen UM'ers hun stem uitbrengen op medewerkers en studenten voor de universiteitsraad en de faculteitsraden.

Voor de verkiezing van de universiteitsraad is er een nieuwe studentenlijst, NovUM. Verder zijn er meer lijsten voor wetenschappelijk personeel bij rechten en economie. Het aantal kandidaten is 248. Een dertigtal minder dan in 2001, omdat sommige lijsten minder lijstduwers hebben dan twee jaar geleden.

De verkiezingen vinden plaats van 15 tot en met 28 mei. Een *pop-up*, een kader dat in het beeldscherm verschijnt als mensen via unimaas inloggen, spoort UM'ers de eerste dagen van de verkiezingen aan om hun stem uit te brengen.

■ IS

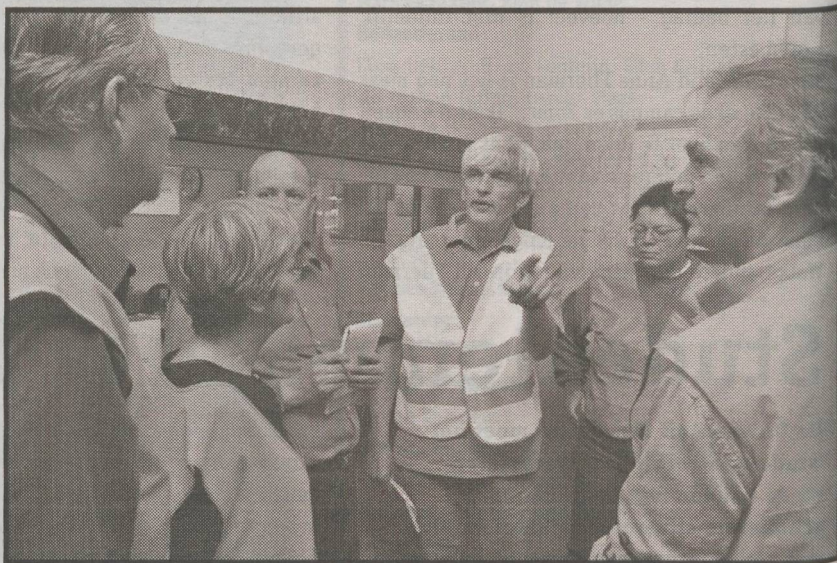
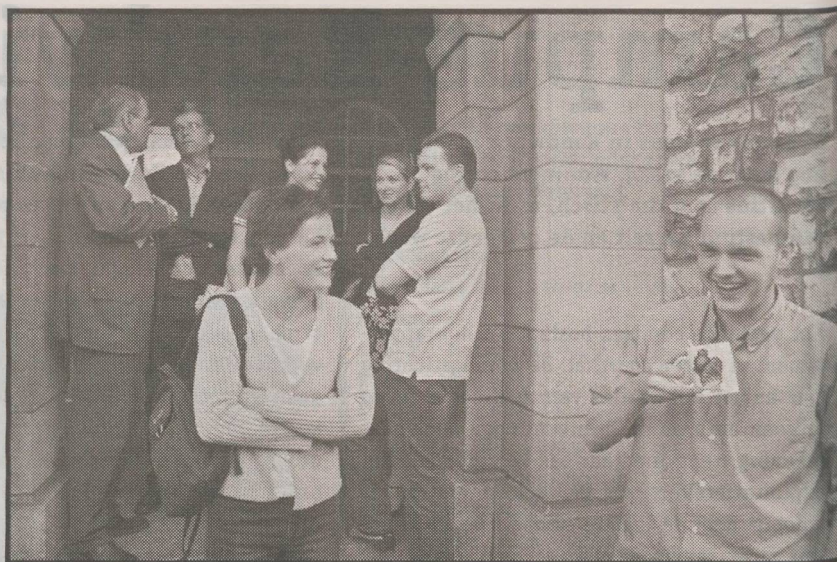
Animo voor MBA stelt niet teleur

Begin mei start de Graduate School of International Management van economie met haar eerste MBA-opleiding, een Nederlandstalige parttime studie die vijftien maanden duurt. Twintig mensen zijn inmiddels voor de Master of Business Administration geselecteerd. Vooral hbo-ers en hts-ers uit het regionale bedrijfsleven en afgestudeerden van de leerang bedrijfskunde van de Kamer van Koophandel, met wie GSIM de opleiding samen aanbiedt. In totaal kunnen maximaal 48 mensen deelnemen, met zestien is de faculteit uit de kosten. Programmamanager Sonja Zaar is tevreden: "Misschien worden het er nog meer. Een aantal mensen heeft gebeld dat ze hun aanmelding na

de deadline van vorige week op de post hebben gedaan." Aanvankelijk zou GSIM al in januari met een fulltime Engelstalige MBA-opleiding beginnen. Die werd wegens gebrek aan inschrijvingen uitgesteld naar september.

Het loopt nog steeds niet storm, er zijn nog geen definitieve aanmeldingen. Ook landelijk blijkt dat de meeste businessschools moeite hebben hun fulltime programma's vol te krijgen. Werknemers willen er door de economische recessie geen jaar tussenuit. Zaar maakt zich nog niet echt zorgen, al zijn er inmiddels wel extra advertenties geplaatst. "Er is tijd zat. De deadline is 1 augustus."

■ TvdB

Boven: Bestuurslid Erik Kallenbach instrueert in de hal van het Oud Gouvernement de bedrijfshulpverleners (BHV'ers), die voor het eerst een hoofdrol spelen in een universitaire ontruimingsoefening. Beneden: Na het alarm begeven de medewerkers en studenten van de rechtenfaculteit zich op hun gemak naar buiten, waar ze zich kunnen laven aan het zonnige weer. Foto's: Philip Driessen

Universiteit Maastricht

VERKIEZINGEN 2003

MEDEZEGGENSCHAP

Meepraten over de koers van de universiteit. Erop toezien dat de UM haar kansen en bedreigingen analyseert, dat samenhangend beleid ontwikkeld wordt en voorgenomen maatregelen goed worden uitgevoerd. Opkomen voor de kwaliteit van onderwijs en onderzoek. De belangen behartigen van personeel en studenten. Wat speelt zoal? Het "huishoudboekje" van de UM, huisvestingsplannen, de doorberekening van dienstverlening, veranderingen in onderwijs- en onderzoeksprogramma's, de kwaliteit van de studentenvoorzieningen, vaststellen van het opleidings- en examenreglement – en nog veel meer.

U kunt uw stem laten horen als lid van de universitaire gemeenschap. Bekijk de programma's die de verschillende fracties en partijen in de Universiteitsraad en de faculteitsraden hebben. Kies uw kandidaat uit en ga stemmen: dat kan nu elektronisch – via het internet.

Echt daarover meepraten kunt u als raadslid. Vooral engagement en gezond verstand is hiervoor nodig. Informatie over het lidmaatschap is verkrijgbaar bij de voorzitters / secretarissen van de verschillende raden.

KANDIDAATSTELLING VOORBIJ

De fase waarin kandidaten aangemeld konden worden, is inmiddels voorbij. Het Centraal Stembureau komt op dinsdag 15 april bijeen om de lijsten officieel vast te stellen. De kandidatenlijsten zijn vanaf woensdag 16 april openbaar en worden zo spoedig mogelijk op de website van het Centraal Stembureau geplaatst: www.bureau.unimaas.nl/stembureau.

VERKIESBARE ZETELS

Attentie: de samenstelling van de medezeggenschapsraden zal met ingang van september 2003 gewijzigd worden. Er ontstaat dan in alle raden een verhouding van 50 procent studenten en 50 procent medewerkers. Een overzicht van de nieuwe zetelverdeling is te vinden op de website van het Centraal Stembureau: www.bureau.unimaas.nl/stembureau.

VERKIEZINGSDEBAT

Op donderdag avond 8 mei (vanaf 19.30 uur) zal een verkiezingsdebat georganiseerd worden voor alle geledingen. Vorig jaar was er voor het eerst een debat: toen alleen voor de studentenfracties. Verschillende inleiders zullen op 8 mei ieder een stelling toelichten; de fracties en de zaal kunnen daarna met elkaar in discussie gaan. Ook leden van het College van Bestuur en facultaire bestuurders zijn uitgenodigd.

U bent allen welkom op 8 mei in de Aula van de Tongersestraat 53.

HET STEMMEN

De stemfase (wanneer iedereen zijn stem kan uitbrengen) start donderdag 15 mei en loopt tot en met woensdag 28 mei 2003. Op donderdag 15 mei zal voorts een verkiezingskrant verschijnen met een overzicht van alle lijsten en een presentatie van hun programma's (als bijlage van Observant).

CENTRAAL STEMBOUREAU

Tijdens de stemperiode is het Centraal Stembureau standaard per e-mail bereikbaar onder verkiezingen@bu.unimaas.nl. U kunt het Stembureau daarnaast telefonisch bereiken bij de Griffie Medezeggenschap op (043 -) 3883199, tijdens kantooruren.

E

ELECTIONS 2003

EMPLOYEE AND STUDENT PARTICIPATION

Discussing the future course of this university; ensuring that the UM analyses its opportunities and threats, that coherent policies are developed, and that intended measures are implemented correctly; maintaining the quality of education and research.

Promoting the interests of staff and students. What issues are relevant at this moment? The UM's "housekeeping book", housing plans, charging for services, changes in education and research programmes, the quality of student facilities, deciding on the education and examination regulations, and much more.

You can have a say in all this as a member of the university community. Read the programmes of the various fractions and parties in the University Council, and the faculty and department councils.

Choose your candidate and vote. Voting can now be done electronically, via the Internet. As a council member, however, you could really take part in the discussions. This requires no more than involvement and common sense. Information on membership can be obtained from the chairpersons / secretaries of the various councils.

NOMINATION PERIOD OVER

The phase of nominating candidates for the next elections is over. The Central Polling Committee meets on Tuesday 15 April to determine the lists officially. The nomination lists will be public from Wednesday 16 April and will be placed on the Central Polling Committee's website as soon as possible.

ELIGIBLE SEATS

Attention: the composition of the participation bodies will change in September 2003. Then there will be a proportion of 50 percent students and 50 percent staff members in all councils. An overview of the new composition can be found at the web site of the Central Polling Committee: www.bureau.unimaas.nl/stembureau.

ELECTION DEBATE

On the evening of Thursday 8 May (from 19.30 h) an election debate will be organised for all sections (students and staff). Last year there was a debate for the first time: then only for the student section. On the 8th of May several speakers will each introduce a thesis; after that, the parties and the audience can discuss them with each other. Members of the Executive Board and faculty officials are also invited.

You are all welcome on Thursday 8 May in the Aula of building Tongersestraat 53.

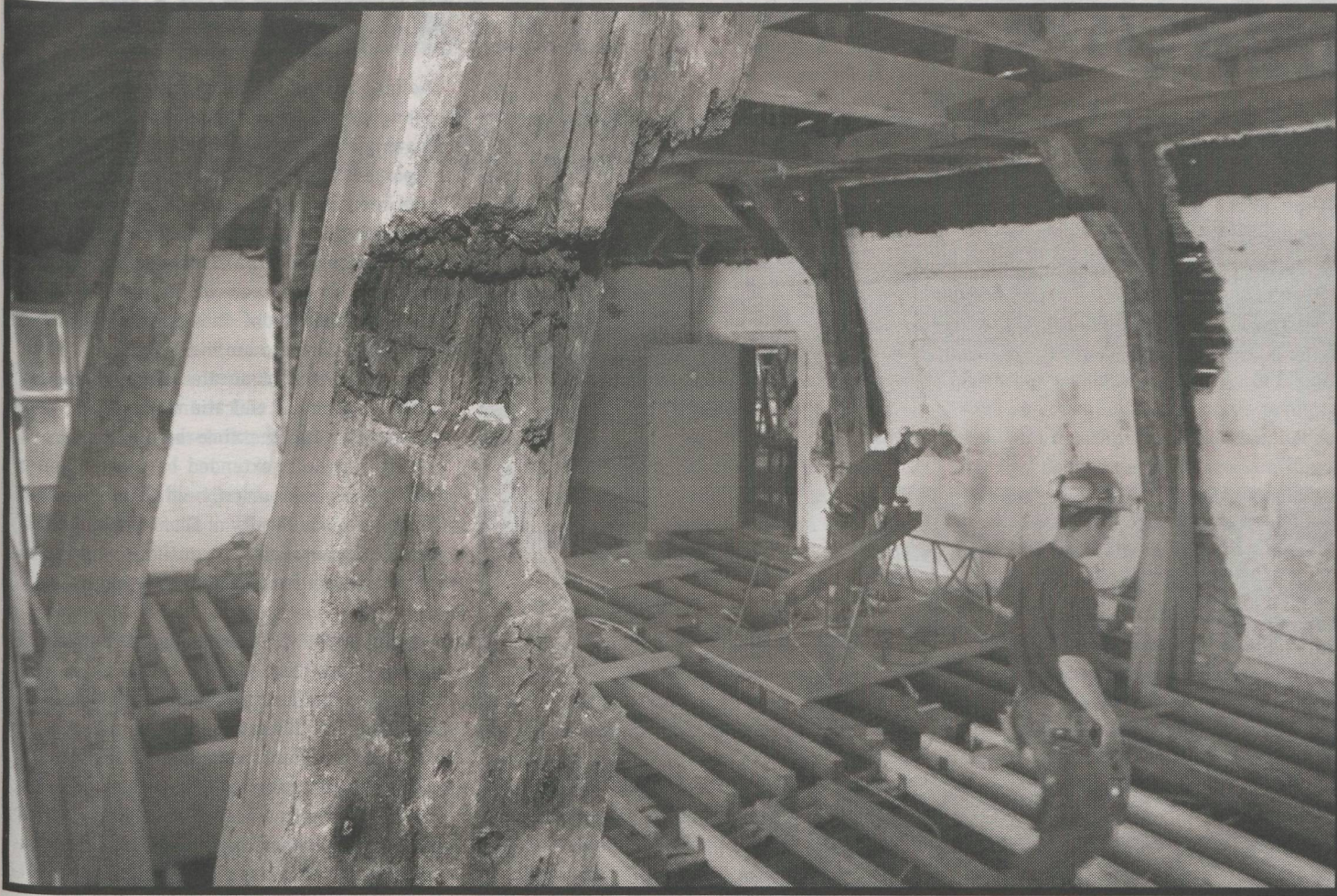
CASTING YOUR VOTE

This year's voting period is from Thursday 15 May until Wednesday 28 May 2003. Moreover, on Thursday 15 May an election special will be published with an overview of all the nomination lists and a presentation of their programmes (as a supplement of Observant).

CENTRAL POLLING COMMITTEE

In the voting period the standard way of contacting the Central Polling Committee is by e-mail, at verkiezingen@bu.unimaas.nl. Also the polling committee can be reached by telephone at the Griffie Medezeggenschap, tel. (043 -) 3883199, during office hours.

Moderne eisen voor Hof van Tilly

Verbouwing Hof van Tilly Foto: Philip Driessen

Oorspronkelijke ingangen worden hersteld, houten spantenconstructies in het plafond gerestaureerd en nieuwe tussenverdiepingen gebouwd. De verbouwing van de Hof van Tilly, het nieuwe onderkomen van cultuurwetenschappen, lijkt een puzzel: oud en nieuw combineren.

Beschermd met helm geeft projectleider Peter Pelzer van vastgoedontwikkeling een rondleiding over het bouwterrein. "Het moeilijke aan deze verbouwing is de oorspronkelijk bouw bewaren en aanpassen aan de eisen van nu." De Hof van Tilly, genoemd naar graaf van Tilly die er begin achttiende eeuw woonde als militaire gouverneur van Maastricht, bestaat al sinds de zestiende eeuw en is door de eeuwen heen regelmatig verbouwd; zo was het een koetshuis, school en ook opvanghuis voor vluchtelingen tijdens oorlogen.

Januari 2004 verhuizen wetenschappelijk en ondersteunend personeel, ruim honderd, van de Kapoenstraat naar de Grote Gracht 90-92. Gedurende de werkzaamheden komen

regelmatig constructies aan het licht die "te bijzonder zijn om straks weer weg te moffelen". Pelzer wijst op de gewelven in wat straks de fietsenkelder voor medewerkers moet worden. Tijdens de laatste faculteitsraad werd geopperd om een lopende band bij de ingang van de fietsenstalling te maken. "Wat denk je dat dat kost? We maken hier een hellingbaantje met van die smalle gootjes aan de zijkant voor de fietsen."

De hoofdingang van de faculteit komt nu in een gevel waar alleen ramen zitten. "Oorspronkelijk was hier een deur, dus de entree brengen we hier terug." Het dak van één van de gebouwen steunt op een eeuwenoude houten spantenconstructie. Waar nodig is deze hersteld, behalve een balk die 'verminkt' is door een kanonskogel (zie foto) tijdens een slag om de stad.

De hoge plafonds in de gebouwen maken het mogelijk om een verdieping in tweeën te delen en dubbel zoveel kantoorunits te maken. Op de meeste kantoren komen twee tot drie werkplekken. Anderzijds is gekozen voor het aanbrengen van een vliering, met een computerruimte voor studenten en medewerkers. Een oude put

- "twaalf meter diep en droog" - achter de gebouwen, blijft bewaard in de achtertuin. Decaan Paul Tummers suggereerde tijdens de faculteitsraad om hier omheen prieeltjes aan te leggen en banken te plaatsen. Weer verderop komen parkeerplaatsen.

Onderwijs blijft gevestigd aan de Grote Gracht 80. Dit gebouw is onlangs omgedoopt tot Soirongebouw - een idee van Paul Tummers -, genoemd naar architect Mathias Soiron die het eind achttiende eeuw bouwde voor zijn twee broers. Ook dit pand staat nog een verbouwing te wachten. Omdat de faculteit door European Studies snel gegroeid is en met ruimtegebrek kampt, begint de aanpak van het Soirongebouw na de oplevering van de Hof. Via de achterzijde van de Hof kunnen CW'ers doorlopen naar het Soirongebouw. De monumentale turnzaal, uit 1885 en tevens de oudste van Nederland, die achter de Hof is gebouwd toen er een lagere school inzat, heeft nog geen passende bestemming gekregen. De verbouwing kost ongeveer 9,5 miljoen euro.

■ Irene Smeets

Economie wil Chinese studenten vooraf selecteren

Economie wil studenten die rechtstreeks uit China komen voortaan vooraf selecteren. Nu is hun kennis van het Engels vaak te slecht. De faculteit onderzoekt of een interview tot de toelatingscriteria gaat behoren, zegt portefeuillehouder Mariëlle Heijltjes.

Het aantal Chinese studenten bij economie groeit snel, maar lang niet iedereen doet het goed. Vooral de groep die rechtstreeks uit China komt - Chinezen met een Nederlandse hbo-propedeuse hebben geen problemen - spreekt nauwelijks Engels, ook al hebben ze de TOEFL-test gehaald, zegt Heijltjes.

Dat is niet alleen slecht voor het imago van de faculteit maar ook voor de studenten. Heijltjes: "Als je geen greep hebt op de kwaliteit gaat het tegen je werken, vooral in het pgo-systeem. Daar hebben zowel de Chinese als de andere studenten last van."

Bovendien sparen Chinese ouders vaak lang om hun kind een opleiding in het buitenland te kunnen geven. Een mislukking is dan des

te erger.

Reden genoeg om te kijken of selectie vooraf zinvol is, vonden de economen. Ze zochten contact met het Netherlands Education Support Office, NESO. Die maakte op basis van een aantal door de faculteit opgestelde eisen en met hulp van het selectiebureau van het Chinese ministerie van onderwijs een eerste schifting voor zowel de bachelor als de master. Heijltjes en de decaan van de faculteit Steven Maijor reisden vervolgens eind maart zelf naar China om de kandidaten aan de tand te voelen. Ze keken daarbij niet alleen of ze voldoende Engels spraken, maar ook of ze een zinvolle discussie konden voeren. "We hebben ze onder meer een taak uit een blokboek gegeven. Dat werkte goed. Twee van hen hadden de antwoorden op vragen als wie ben je, waarom wil je in Nederland studeren, van buiten geleerd. Toen we over de taak begonnen, snapten ze niet waar het over ging."

Van de 32 gegadigden bleven er achttien over. De rest sprak te slecht Engels. Toch hadden ze minstens een TOEFLscore van 570, terwijl een

minimum van 550 vereist is. "Ze trainen echt op die toets." Bovendien hadden de bachelorkandidaten allemaal twee of drie jaar universiteit achter de rug en de gegadigden voor de master een bachelordiploma.

Voor Heijltjes staat dan ook vast dat de faculteit zelf naar China moet om de studenten te interviewen. In ieder geval totdat duidelijk is wat de toelatingscriteria voor deze groep moeten zijn. "Op basis van de huidige ervaringen zou je de gewenste TOEFLscore moeten opvoeren, maar het duurt een tijd voordat je daar een goed beeld van hebt."

De faculteit onderzoekt momenteel of een interview tot het selectieproces gaat behoren en of de boards of admission van de diverse opleidingen hiervoor jaarlijks naar China reizen. Dat deze keer de decaan zelf in het vliegtuig stapte had te maken met het tweede doel van de reis: gesprekken over uitwisselingsprogramma's.

■ Tons van den Bosch

AMICE

Beste Marcel,

Ik ben ook niet zo voor een voorkeursbehandeling voor dames. Volgens mij span je het paard achter de wagen en levert het alleen maar tijdelijke successen op waar je op de lange termijn niet zo veel aan hebt. Ik vraag me ook af of het wel leuk is om een baan te krijgen omdat je tot het zwakke geslacht behoort. Natuurlijk, ik weet wel, het gaat om een voorkeur voor

dames bij gelijkwaardige kandidaten, maar aan mij zou het vreten. Maar ja, ik heb makkelijk praten. Bij ons thuis werd iedereen hoogleraar, alleen een sufferdje zoals ik werd dat pas vlak voor z'n veertigste verjaardag.

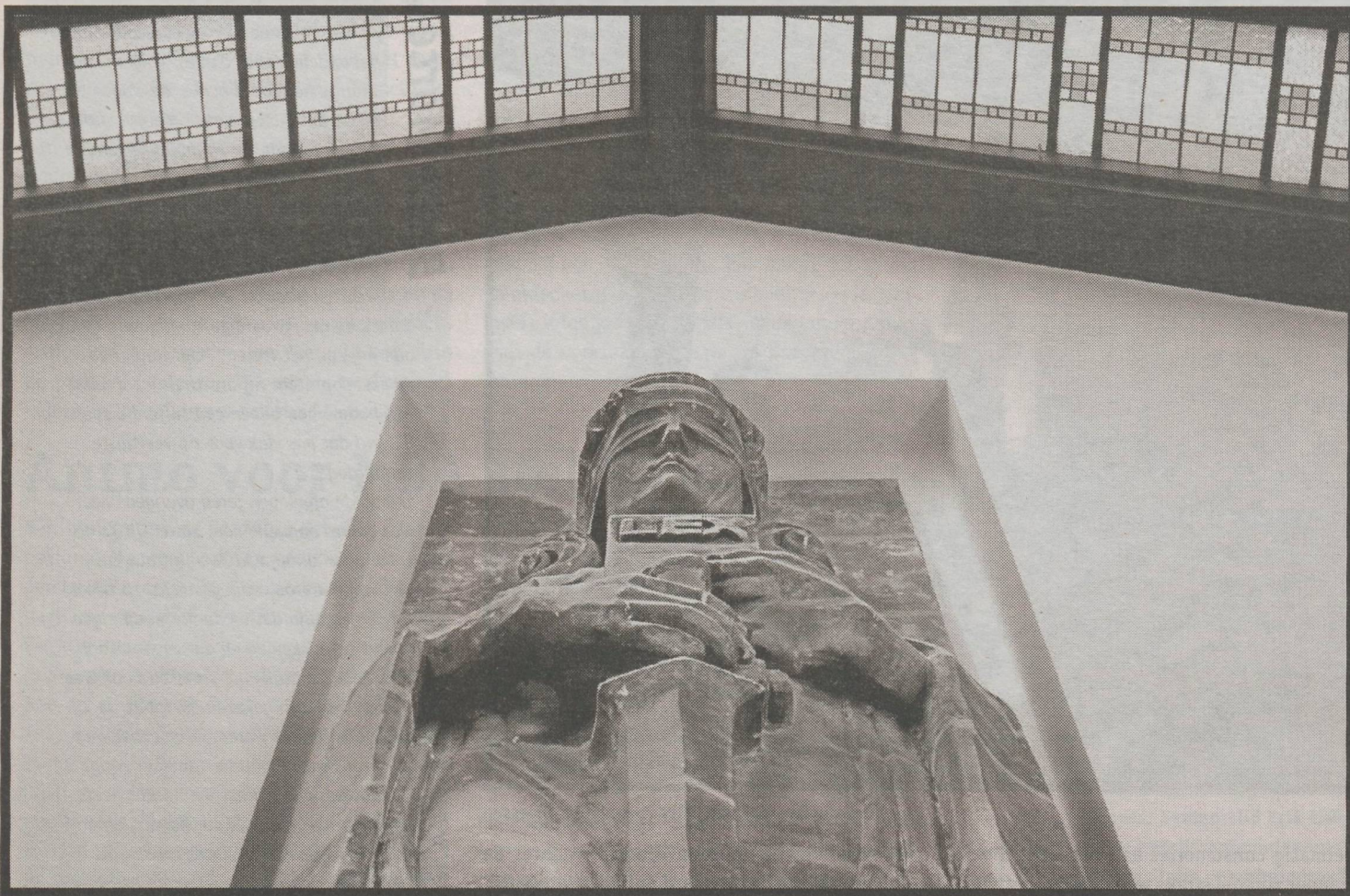
Ik heb de afgelopen jaren overigens heel wat dames aangenomen, zowel UHD's als UD's. Bijna al mijn AIO's zijn trouwens ook van het vrouwelijk geslacht. Ik zweer bij de oergodin dat de dames er op eigen kracht zijn gekomen en dat ze stuk voor stuk (nou ja, stuk voor stuk, da's ook weer overdreven) zijn gekozen omdat ze de beste kandidates waren. Neemt niet weg dat er bij onze faculteit, tenzij er vorige week iemand een drastisch besluit heeft genomen, geen enkele voltijdhoogleraar van het vrouwelijk geslacht rondloopt.

Als ik me niet vergis moeten wij het doen met één deeltijdhoogleraar. Er zijn wel een paar dames die het tot UHD hebben geschopt, bij mijn departement zijn dat er zelfs twee, maar het blijft bij de economen en bedrijfskundigen in de hogere regionen toch vooral een mannenaangelegenheid. Misschien moeten we het ook nog maar even zo houden, want dames kunnen de leuke sfeer van jongens-onder-elkaar snel verstoren. Neem nou zo'n faculteit voor algemene wetenschappen. Blijkens Observant van twee weken geleden gaan de heren hoogleraren daar met elkaar om op een wijze die je bij dames niet zo gauw zou zien. Er is sprake van "...intimiderend gedrag, nachtelijke telefonades, zelfs fysieke agressie..." tussen de heren hoogleraren. Het is dat HBS-B en een afgeronde economieopleiding wel niet voldoende zullen zijn om te mogen verhuizen naar die vecht-tent, maar als het aan mij lag zou ik morgen nog willen verkasen. Komen er daar een paar vrouwelijke hoogleraren bij dan is het uit met de pret. Een beetje leuke meid heeft wel ervaring met nachtelijke telefoontjes van hijgers, dus die gaat heus niet zitten wachten tot een collega om twee uur nog eens even opbelt. Wedden dat een vrouw's nachts gewoon de telefoon van de hoorn zou leggen. Intimiderend gedrag mag natuurlijk niet want daar hebben ze bij de UM zelfs een bureau voor. En fysieke agressie, daar is, een enkele uitzondering daargelaten, bij vrouwelijke hoogleraren voor mij al helemaal geen eer aan te behalen. Kijk een meisje van pak-hem-beet 1.70 meter tegen de grond werken da's mijn eer te na, maar het fysiek slopen van een mannelijke collega hoogleraar van 1.92 meter, ja, dat heeft wel wat. Dus hopelijk mogen we van de dames nog even dollen, hun achterstand duurt nou al zo lang, die paar jaar moeten er nog wel bij kunnen. Echt, binnenkort is het afgelopen, maar zouden ze ons nog niet even kunnen laten genieten van ons laatste bolwerk?

Groeten,

John

"He should not be at work at the moment"

A member of staff in the law faculty is suspected of having been in possession of child pornography. The faculty will not take any action unless he is proven guilty.

"The university should first find out all the facts before they take any action" says law student Borja Medina (25) from Spain. "It is a serious accusation. But it is probably a good idea for him not to be at work at the moment." Italian law student Silvia Gadotti (22) agrees with this. She therefore supports the decision of the faculty to give the employee temporary leave of absence for an indefinite period. "At least until the results of the trial are known. After that, if it is true, he should not be allowed

to continue working at the university. Anyone in a position of responsibility, teaching students, should be a moral person. But, of course, the university needs to be sure first."

While no allegations regarding pornography have arisen at her home university in Trento, Northern Italy, last year a professor was accused of having molested a girl. However, the facts were unclear, and the case was not proven in court. "He was not fired either. He is still working there. It is possible that the girl made it up. Such cases are very difficult to prove." Tara Parekh (20) from the United States, studying psychology, is quite clear on the best course of action. "If it hasn't been proven, of course he should be allowed to stay."

Un guilty unless he is proved guilty Photo: Philip Driessen

Her fellow countrymen would probably be less understanding: "If something like this happened in the States, I think people would freak out about it, and he would be kicked out. An American university would definitely take harder action."

■ Anna Carpendale

PAGE

6

SPORT
VETERAAN

Nicole Bitsch hoorde bij de Nederlandse judotop

Opvoeden op de mat

Nicole Bitsch (34), analist bij farmacologie, kon als kind slecht met haar agressie omgaan. Haar gymleraar, tevens judoleraar in Maastricht, dacht dat judo wel wat voor haar was en nodigde de negenjarige uit om eens te komen kijken. Een gouden greep: het bleek een goede uitlaatklep en ze had bovendien talent. Vijftien jaar lang hoorde ze bij de Nederlandse top. "In judo kun je zoveel kwijt."

"Ik kon me eindelijk op een verantwoorde manier uiten", legt Bitsch uit. "Het gaat er heel fel aan toe tijdens een wedstrijd, maar je moet jezelf ook kunnen beheersen." Bijvoorbeeld om een techniek goed uit te voeren.

Wie denkt dat judo een krachtsport is, heeft maar ten dele gelijk. Kracht is in de loop der jaren belangrijker geworden, vertelt Bitsch, maar zonder goede techniek is elke judoka kansloos. "Voor een perfecte worp moet je heel veel trainen. Als het lukt, weet je niet wat je overkomt. Dan gooi je je tegenstander als een veertje door de lucht."

In Limburg - ze groeide op in Maastricht - was ze een absolute topper. Veertien keer op rij werd ze Limburgs Kampioen in haar gewichtsklasse.

Prima uitlaatklep Foto: archief Nicole Bitsch

Veel tegenstand had ze niet, maar toch was ze nooit zeker van de overwinning. "Eén klein foutje en je ligt op de grond." Ze herinnert zich een wedstrijd om de derde plaats in een

groot toernooi. "Ik stond voor, maar maakte elf seconden voor het einde een rare beweging. Weg derde plek."

Ze relateert haar provinciale successen - drie

SARS also affects UM

The lung disease SARS, making victims throughout the world, has also thrown a spanner in the works for Maastricht employees and students. A number of trips have been cancelled, and students who are already in Singapore or Hong Kong are not getting any tuition.

The five students of International Business Administration who are in Singapore for their studies at this moment, are not attending any lectures because all educational institutes there are closed. "For the time being, the spring holiday has been extended by a week and a half," says Lyan Ploumen, head of International Relations at the Faculty of Economics and Business Administration. The authorities want to prevent people from getting together as much as possible.

In Hong Kong, the Chinese province hit by a negative travelling advice, there are five students from the Faculty of Economics. "They will stay there for the time being," says Ploumen, who stays in contact via e-mail. Normally, the policy at economics is that students who are in a country with a negative travelling advice should come home immediately. "But waiting at an airport, and making a long trip in an aircraft is possibly even more risky at this stage." Those who are about to leave for such places, cannot go. If they decide to go anyway, they will get no credits or subsidies. However, the next group is scheduled to leave mid-August, and by that time everything may have changed.

The fourteen students from the Research Project Maastricht decided last Tuesday - after serious consideration - that they would travel to Beijing in China on 12 April after all. The risk that this group of people, who are going to do research for a number of companies, will come in contact with SARS is very small, chairman Geert van der Pol explains. Three senior students of Medicine who were just about to leave for Singapore, will stay at home. "They will not be admitted to the university," says Marion Aarts, international studies assistant at the faculty. As far as the faculty is concerned, those who are about to leave for traineeships in Canada, can go.

■ Riki Janssen

keer derde op het Nederlands Kampioenschap, een paar keer vijfde en één keer tweede. "De toppers komen meestal van boven de rivieren." Ze had verder kunnen komen, denkt ze, maar dan had ze haar opleiding tot analist moeten opzeggen en dat wilde ze niet. Later, toen ze bij de universiteit in Maastricht werkte, stopte ze met de trainingen van de kernploeg. "Die waren in Nieuwegein. Dat was niet te doen."

Spijt heeft ze er niet van. "Ik heb vijftien jaar lang met veel plezier laten zien wat ik waard was, dat vind ik mooi genoeg."

Het jaar na haar beste prestatie - ze werd tweede op het NK in 1997 - stopte ze. Bitsch: "Ik had al aan het begin van het seizoen besloten dat het mijn laatste jaar zou zijn. Ik wilde eindelijk eens wat meer gaan leven; gewoon een pilsje drinken, niet steeds op tijd naar bed."

Tegenwoordig traint en coacht ze de jeugd, voornamelijk zeven- en achtjarigen. Naast het aanleren van techniek, betekent dat ook opvoeden. "Op de mat mag je best een beetje een krenk zijn, zeg ik altijd, maar je moet respect hebben voor je tegenstander."

Ze zou graag ooit een pupil naar de top begeleiden, maar vindt dat niet het belangrijkste. "Als die kinderen er maar lol in hebben."

■ Roel Willems

Rechtendecaan en waarnemer Gerard Mols:

"Levenslang voor Volkert van der G. was niet terecht geweest"

's Morgens op de radio had hij exact de juiste voorspelling van de straf die Volkert van der G. zou krijgen, achttien jaar. Twaalf voor de moord zelf, drie voor de bedreiging met een vuurwapen van de achtervolgende Hans Smolders, en nog eens drie voor het feit dat de rechtsorde ernstig was geschokt, schatte hij.

Gerard Mols, hoogleraar strafrecht en strafadvocaat, volgde in de voorbije weken voor het actualiteitenprogramma van Radio 1 het proces tegen de moordenaar van Pim Fortuyn. Afgelopen dinsdagochtend werd hem gevraagd wat het zou worden. Mols: "Het is me vaker voorgelegd en ik heb het altijd afgehouden omdat het nog alle kanten uitkon. Maar nu, vlak voor de uitspraak, was ik er redelijk zeker over, gezien het requisitoir, het pleidooi van de verdediging en de manier waarop de rechtbank het had aangepakt."

Het was een opvallend proces, niet alleen vanwege de zaak zelf maar ook door de manier waarop de rechtbank te werk ging, zegt Mols. "Ze volgden een soort trechtermodel: heel veel aandacht voor het bewijs, voor de persoon van de dader, voor de rapportage van het Pieter Baan Centrum. Zeer gedetailleerd ook. Zo is omstandig gesproken over het gras en het zand aan Van der G.'s schoenen, en hebben ze zelfs pollen, van die kleine deeltjes, uit zijn woon-

plaats Harderwijk en uit Hilversum vergeleken. Ze hebben een computersimulatie gemaakt van de aanslag en de vlucht, enzovoorts. Die aanpak had in dit geval twee voordelen. Ten eerste is overtuigend uitgezocht dat het een eenmansactie betrof, tegen alle complottheorieën in dat Volkert ingehuurd was door Al Qaida, of dat de milieubeweging erachter zat. En ten tweede was het ook een demonstratie: kijk wat justitie allemaal uit de kast heeft getrokken. Daarmee ben je het verwijt voor dat je Pim Fortuyn en de LPF niet zo belangrijk zou vinden."

Grootse daad

Mols zat niet in de 'bunker' in Amsterdam-Osdorp zelf ("die ken ik nog wel van het Hakelaarproces, daar was ik een der advocaten"). "Gelukkig niet, vanaf de publieke tribune zie je daar niets. Ik heb het proces voor een groot tv-scherm in het gerechtshuis aan de Parnassusweg gevolgd, en dat was prima, de camera's namen Volkert uit allerlei hoeken op, ook frontaal. Het is een buitengewoon gesloten jongen, die moeilijk praat als zaken dichtbij komen. Een absolute *Einzelgänger*, volstrekt in zichzelf gekeerd, die er heilig van overtuigd was dat hij een grootse daad verrichtte, tot heil van de mensheid of in ieder geval van Nederland. Het enige teken van emotie dat ik kon waarnemen was dat hij regelmatig op de binnenkant van zijn lip zat te kauwen. Zelfs als

het over zijn vriendin of dochtertje ging zag je niets aan hem, heel merkwaardig."

Dat Volkert niet heeft gezegd berouw of spijt te hebben vindt Mols in zekere zin te prijzen. "Hij zei dat hij ermee worstelde, hij vroeg zich af of het nuttig was geweest, of hij het nog eens zou doen, ook gelet op de gevolgen. Let wel, voor hemzelf: de gevangenis, het feit dat hij zijn dochtertje niet mee kon opvoeden. Dat vond ik eigenlijk wel eerlijk. Hij had heel gratis kunnen verklaren dat het hem speet, krokodillentranen kunnen huilen, maar dat deed hij niet. Misschien heeft de rechter dat wel op prijs gesteld."

Het was een goed proces, vond Mols. "Alles is gewikt en gewogen. Dat het Openbaar Ministerie niet het gewenste 'levenslang' heeft horen uitspreken, is terecht. Het requisitoir was niet sterk, en in hoger beroep acht ik hun kans op succes niet groot. Het OM trachtte een sfeer te creëren dat hier een buitengewoon gevaarlijke man zat, die thuis ook nog chemicaliën had liggen en lectuur van het genre 'anarchistisch kookboek'. En er zou gevaar voor herhaling zijn. Dat werd gewoon geponeerd als stelling, terwijl het Pieter Baan Centrum juist concludeerde dat de persoonlijkheidsstoornis van Volkert geen gevaar voor recidive opleverde. Dat laatste is door de rechtbank overgenomen. Verder is de redenering van het OM dat Volkert levenslang moest krijgen vanwege de preventieve werking:

nooit moest iemand het in zijn hoofd halen om nog eens een politicus te vermoorden, nogal een grote stap in het strafrecht. Want dan straf je iemand extra zwaar in de hoop dat iemand anders een dergelijke daad niet zal plegen."

Levenslang

"De verdediging heeft het goed aangepakt, vind ik, met weinig spektakel, onderkoeld bijna, en vooral gericht op de straftoemeting: geen levenslang. Want realiseer je wel wat zo'n straf betekent. Ik heb een paar klanten gehad die daartoe zijn veroordeeld. Iemand met twee moorden op zijn geweten waarvan een op een agent; het RAF-lid dat ruim twintig jaar geleden een paar douaniers in Kerkrade doodschoot; en een drugs crimineel die ook met liquidaties van doen had. Psychisch is het zwaar, je verklaart iemand als burger eigenlijk hartstikke dood. Iemand die twintig jaar krijgt, is eens weer vrij man, die kan beginnen met streepjes zetten. Bij levenslang weet je dat het alleen maar korter wordt als je snel sterft. Wat Volkert betreft, die zal het in de bajes al moeilijk krijgen, en als hij eruit komt, na twaalf jaar, zullen er ook wel mensen zijn die hem te lijf willen gaan. In dat opzicht heeft hij maatschappelijk gezien toch levenslang."

■ Wammes Bos

UM biedt morele steun aan Irakezen

"Saddam was een nachtmerrie"

Hoeveel studenten erop af zouden komen, wist niemand. Toch voelde het Studenten Service Centrum het als een morele noodzaak om een bijeenkomst te organiseren voor studenten die zich de oorlog in Irak zeer aantrekken, behoefte hebben aan steun en daarover willen praten. Afgelopen maandag, in de collegezaal van de Nieuwenhof, trad een stevige universitaire delegatie aan: collegevoorzitter Jo Ritzen met onder meer een studentenpsycholoog, een studentenpastor, een studieadviseur. Misschien iets te stevig, gezien de opkomst van drie studenten.

Een Chinese jongen heeft zelf geen last van emotionele problemen maar is geïnteresseerd in de beleving van anderen. De andere twee, Irakese mannen, hebben wel moeite met de oorlog. De ene is vrij zwijzaam, maar Najim (links op de foto), als student ingeschreven bij geneeskunde, komt met een aangrijpend verhaal. Hij heeft familie wonen in de stad Mosul, onder wie vier broers en vier zussen. Zijn ze nog in leven? Hij maakt zich ernstige zorgen, zit de hele dag voor de tv in de hoop dat hij bekende gezichten ziet. Hij heeft niemand kunnen spreken, de telefoonlijnen liggen plat.

Vier jaar geleden is Najim – soenniet – uit Irak gevlucht. Samen met zijn vrouw – beiden zijn arts – runde hij een kliniek. Totdat hij klaagde over het gebrek aan medicijnen, toen was hij zijn leven niet meer zeker. In prima Nederland: "Saddam was een nachtmerrie. Jullie kunnen je dat niet voorstellen hoe slecht die man was. Elke familie in Irak kent een slachtoffer van zijn regime. Op tv lijkt het alsof de bevolking hem aanbidt. Maar dat is schijn. Als student werden wij ook regelmatig uit de collegebanken gesleurd om in een demonstratie steun te betuigen aan zijn bewind. Deed je dat

Foto: Philip Driessen

niet enthousiast genoeg, dan kon je rekenen op sancties." Nog steeds is hij niet gerust op de goede afloop van het conflict. Hij vraagt zich af waar Saddam is gebleven, en nog raadselachtiger, waar zitten al die tientallen leden van het regime? Komen ze straks weer te voorschijn? Net zoals in 1991 toen de Amerikanen ineens vertrokken? "Op

dit moment zitten nog steeds mensen vast in ondergrondse gevangenissen. Boven de grond schijnt het geschreeuw soms hoorbaar te zijn, maar niemand weet waar de ingang is." Najim maakt een zware periode door, zegt hij. Zijn toekomst is heel onzeker. Niet alleen door de oorlog, maar ook doordat hij na vier jaar nog steeds geen verblijfsvergunning heeft.

Met zijn vrouw en twee kinderen woont hij in het asielzoekerscentrum in Schinveld, in één kamer. "Een apart dorp is dat. Ik heb mensen geprobeerd uit te leggen dat de islam helemaal niet gewelddadig is en zo, maar de mensen reageren heel afstandelijk."

■ Maurice Timmermans

Student cultuurwetenschappen studeert vijf maanden de VS

Is het hier oorlog?!

“Je valt in een intellectueel zwart gat”, klonk het toen *student cultuurwetenschappen* Simone Melis vertelde dat ze vijf maanden politicologie ging studeren aan de Virginia Commonwealth University. Niets is er waar, weet ze na vier maanden Amerika. Maar het *land of the free* is minder vrij dan ze dacht. “Vrijheid van meningsuiting speelt hier in oorlogstijd de tweede viool; verplichte vaderlandslievendheid overstemt ieder tegengeluid. Simone hield de afgelopen maanden vanuit Richmond, Virginia een week voor *Observant* bij.

■ Tekst en foto's: Simone Melis ■ Illustratie: Simone Golob

Januari 2003: Krab, zalm en scheldieren

Mijn kamer is krap tien vierkante meter, subtiel verlicht door een paar TL-buizen en gevuld met twee bureaus, drie stoelen en anderhalve kast. Dit raamloze hokje dat ik deel met een jurist, steekt schril af tegen de werkkamer van afgevaardigde Kris Amundson; een democrate van middelbare leeftijd in het Huis van Afgevaardigden van de staat Virginia.

De komende twee maanden loop ik hier in het kader van mijn studie stage, wat inhoudt dat ik zo ongeveer alle facetten van Amerikaanse poli-

tiek-op-staatsniveau onder ogen krijg. Memo's schrijven over bepaalde wetten, mailtjes en brieven van kiezers beantwoorden, voorstellen van politici voor nieuwe wetten uitwerken, maar ook commissievergaderingen bijwonen en Kris 'in actie' zien tijdens plenaire sessies in het Kapitol; een prachtig gebouw in de stijl van een Griekse tempel.

'Mijn' kantoor doet niet alleen dienst als werkkamer, maar is ook de opslagruimte voor de talloze geschenken van lobbyisten. Zij komen, meestal gehuld in jas, das en pet van hun organisatie en behangen met buttons en cadeaus, hun zaak bij

de afgevaardigden bepleiten. Zelf ben ik, omdat Kris de geschenken meteen verdeelt onder haar medewerkers, inmiddels de trotse eigenaar van bakers met opdruk, twee tandenborstels, een appeltaart – inmiddels verorberd – en vrijkaartjes voor ballet en opera. De laatste week zijn de lobbyisten van Pro-Life (tegen abortus) en Pro Choice (voor het zelfbeschikkingsrecht van vrouwen) erg actief. In het conservatieve en overwegend republikeinse Virginia staat abortus hoog op de agenda. Kris is een conservatieve democrate en pleit voor zelfbeschikking van de vrouw onder bepaalde voor-

gende borrel. Tot nu toe was mijn hoogtepunt het banket van de Virginia Seafood Company, met gigantische porties schelpdieren, zalm en krab. De diners lijken een op zich staande wedstrijd tussen diverse belangengroepen: wie heeft het grootste, duurste en meest uitgebreide banket. Dat er nog wat anders op het spel staat, vergeet je als je eenmaal achter een bord zit.

Half februari 2003: Bijna oorlog

Het is bijna oorlog, en soms word ik ongewild met mijn neus op dit feit gedrukt. Vorige week tijdens Valentijnsdag ging opeens het alarm af in het gebouw van de General Assembly. Niemand wist wat er aan de hand was – een brand? een aanslag? – maar iedereen moest zo snel mogelijk naar beneden. Enigszins in paniek vergat ik mijn pc uit te zetten en liet ik mijn portemonnee en sleutels in het kantoor liggen. Het gebouw, toch elf verdiepingen hoog, stroomde vrij rustig en soepel leeg via de trappen. Iedereen moest buiten wachten, maar sommigen kregen '9-11-achtige' visioenen en besloten een veiliger heenkomen te zoeken; verderop in het centrum, of thuis. Uiteindelijk kwamen we met de schrik vrij. Het bleek om een ontruimingsoefening van de politie te gaan, maar ik kon me een fijnere Valentijnsdag voorstellen.

Ook aan de universiteit staat iedereen op scherp. We hebben per e-mail instructies gekregen hoe we verdachte pakketten en poststukken kunnen herkennen, bijvoorbeeld wanneer er een overdaad aan plakband om een pakket heen zit of wanneer naam en adres in gebrekkig Engels zijn gespeld. Tassen of pakketten die 'los' in een openbare ruimte staan, moeten direct aan de politie worden gemeld.

Mijn docent *US-China relationships* zei onlangs: “I just hope that Mr. President will wait until Spring Break – otherwise I will have to reschedule all of my lectures.” Inmiddels heeft hij zijn colleges over China er doorheen gejaagd, en doceert hij nu over de wereldwijde impact van het terrorisme. Opvallend is dat mijn Amerikaanse medestudenten kritisch zijn over President Bush, maar dat ze niet (snel) de straat op gaan om te demonstreren. De meesten zien de oorlog als een voldongen feit.

'Oorlog' komt door dit alles een stuk dichterbij en dat voelt onveilig. Misschien leef ik over een paar weken in een land dat in oorlog is – een bizar idee. Af en toe zou ik zelfs liever even in Nederland willen zijn, een landje dat geen actieve rol speelt in deze 'strijd tegen het terrorisme', maar waar de oorlog vooral lijkt te bestaan in de vorm van anti-Amerika demonstraties.

Begin maart 2003: Alleen privacy in de badkamer

Dim Sum bovenop mijn vissticks in de vriezer, chopsticks gezusterlijk naast mes en vork in de besteklade, en een Frans stokbrood op dezelfde plank als een pak Kellogg's Cornflakes – in de aanloop naar de oorlog patriotisch gehuld in het motief van de Amerikaanse vlag met de opdruk *Proud to be American*. De vlag kun je uiteraard met een zegeltje en wat extra dollars bestellen.

Het mag duidelijk zijn: ik ben een uitwisselingsstudent in een internationaal studenten-huis. Samen met een Taiwanese, een meisje uit Zuid-Korea, een studente uit Hongkong en twee Françaises vormen we onze eigen kleine wereld-gemeenschap. Dat betekent dat er zo af en toe een kleine culturele botsing ontstaat. Zo voel ik me soms een lompe Nederlandse boerenriën in vergelijking met de fragiele Aziatische meisjes voor wie alles – seks, wiet, tampons – taboe lijkt, en raak ik aan de andere kant wel eens lichtelijk geïrriteerd wanneer mijn Franse huisgenootjes weer eens illegaal jointjes roken in de badkamer (de enige plek met een goede ventilatie) als ik wil douchen.

Ons appartement maakt deel uit van een groot complex midden op de campus. Het voordeel is dat ik 's ochtends bijna letterlijk uit mijn bed naar college kan rollen. Nadeel is dat mijn wereld wel erg klein is: alles is hier te vinden, tot café's, het sportcomplex en de supermarkt aan toe, en er is dan ook geen directe reden om van de campus af te gaan. Bovendien ligt hij nogal geïsoleerd; als je echt ergens heen wilt, is het een *must* om

vrienden met een auto te regelen.

De gedeelde slaapkamer was ook even wennen. Zeker de eerste week kreeg ik wel eens ademnod als ik bedacht dat ik alleen in de badkamer mijn ultieme privacy kan vinden. Gelukkig gaat het goed met mijn Franse kamergenote en hoeven we geen beroep te doen op het contract dat speciaal door de universiteit is ingesteld voor *roommates* die elkaars bloed wel kunnen drinken. Dat soort 'maatjes' kunnen met regeltjes – wanneer en hoe luid mag je muziek draaien, wanneer sta je op, wanneer mag de ander visite in de slaapkamer ontvangen – elkaar het leven nog zuurder maken. De enige irritatie tussen mijn kamergenote en mijzelf is het feit dat zij het altijd koud heeft, en ik altijd warm. Onze ongeschreven oplossing: als ik er niet ben, zet zij de verwarming hoog en sluit ze alle ramen. Als zij er niet is, gaat de verwarming uit en zet ik alle ramen wijd open. En als we er allebei zijn, wisselen we onze voorkeuren af en loop ik in mijn korte broek en T-shirt rond, of trek zij zo ongeveer al haar winterkleding over elkaar aan.

24 maart 2003: Het is oorlog

De oorlog is begonnen. Het heeft geen zin om de ogen er voor te sluiten, het is overal voelbaar. Vorige week debatteerden we tijdens het college *international political economics* over de oorlog. De Amerikaanse zender ABC was aanwezig om er een nieuwsitem van te maken. Nu is debatteren met een enorme videocamera voor je neus sowieso niet erg prettig, maar na afloop vroegen ze mij en een medestudent om commentaar. Wat was mijn visie als uitwisselingsstudent? Probeer daar maar eens uitgebalanceerd op te antwoorden, terwijl de zenuwen stiekem opspelen en het onderwerp verre van simpel is. Ik sprak over 'verschillende perspectieven', maar ik moet toegeven dat het niet gemakkelijk is om in een paar zinnen duidelijk mijn mening te verkondigen. Welk eigenlijk wel wat ik ervan vind? De situatie is te complex om een overduidelijk standpunt in te nemen, of om mezelf in een voor- of tegenkamp in te delen.

Voor- en tegenstanders zijn er daarentegen genoeg. In mijn *spring break*, die viel tegelijk met de Nederlandse carnavalsvakantie, was ik in Washington en belandde ik middenin een groot-schalige antioorlog demonstratie. Natuurlijk waren er ook anti-antioorlog demonstraties op hetzelfde tijdstip, wat nogal een grimmige sfeer veroorzaakte. Een van de meest opvallende spandoeken van het pro-oorlog front, afgezien van het bord met *I am looking for a woman*, vond ik toch *Bomb The French*. Ik vroeg me af of diegene Frankrijk wel aan kan wijzen op de wereldkaart – iets wat voor veel Amerikanen niet mee valt. Het wereldbeeld van de gemiddelde Amerikaan is Amerika-centrisch en vrij beperkt: mijn medestudenten denken altijd dat Nederland onderdeel van Scandinavië is, dat we Duits spreken en dat Nederland hetzelfde land is als Denemarken.

Richmond, het nogal provinciale stadje waar ik woon, organiseerde gisteravond ook een antioorlog demonstratie. Helaas liep die uit op een gewelddadige confrontatie met tegen-demonstranten, en moest de politie eraan te pas komen.

Mijn laatste 'confrontatie' met de oorlog kreeg ik gisteravond op de televisie voorgeschoteld, terwijl ik naar de Oscar-uitreiking keek. De documentairemaker van *Bowling for Columbine* kreeg een Oscar en begon in zijn speech een gepassioneerde antioorlog en anti-Bush betoeg. Het land dat zichzelf roemt om zijn vrijheid van meningsuiting vergat zijn principes voor een moment, en zette de orkestband met het officiële Oscarmuziekje vroegtijdig aan om zo Michael Moore te overstemmen. Vrijheid van meningsuiting speelt hier in oorlogstijd de tweede viool; verplichte vaderlandslievendheid overstemt ieder tegengeluid.

Begin april 2003: Hoezo, intellectueel zwart gat?

Voor ik naar de USA vertrok, werd door veel mensen gezegd dat het Amerikaanse onderwijs-systeem belabberd is, dat mijn studie een eitje zou zijn en dat ik mezelf een semester lang in een intellectueel zwart gat zou begeven. Nu is het Amerikaanse onderwijssysteem erg ver-

schillend van het Nederlandse, praktischer en minder abstract, maar het is zeker niet minder veeleisend.

Zo worden we hier bestookt met papieropdrachten – eufemistisch aangeduid als *writing intensive courses* – en presentaties, en vormt aanwezigheid gemiddeld zo'n 10 procent van je uiteindelijke cijfer. Met 'aanwezigheid' wordt hier duidelijk 'actieve participatie' bedoeld, in plaats van de wat laffe 'passieve aanwezigheidsplicht' die in Maastricht de norm is. Als je hier je mond niet opendoet en niet actief discussieert, beïnvloedt dat wel degelijk je uiteindelijke cijfer.

Mijn universiteit, Virginia Commonwealth University, is een grote publieke universiteit met een zeer diverse studentenpopulatie. Vergeleken met VCU is de Universiteit Maastricht een bolwerk van blanke studenten in uniforme disputstruifjes.

Die diversiteit is een van de dingen die me het meeste aantrekt: mijn colleges zijn daadwerkelijke *international classrooms* met studenten van alle nationaliteiten en sociale klassen, waaronder veel Afro-Amerikanen, politieke vluchtelingen en een hoog percentage Aziatische studenten die hun hele opleiding in Amerika volgen. Veel studenten brengen interessante verhalen vanuit hun eigen culturele achtergrond met zich mee, zoals Shaw, een jongen uit Sierra Leone die als politiek vluchteling met zijn hele familie het land moest ontvluchten toen hij zestien was en nu, zeven jaar en vele omzwervingen later, in Amerika eindelijk weer vaste grond onder zijn voeten heeft gevonden. Die diversiteit verhoogt ook de intensiteit van de discussies: een student uit Argentinië, India of Zuid-Korea heeft vanzelfsprekend een heel andere mening over een onderwerp als 'globalisering' dan een Amerikaan die nog nooit Richmond uit is geweest.

Een andere aspect dat het Amerikaanse universiteitsleven typeert, is het dispuutleven: de *fraternities* en *sororities* met illustrer aandoende namen als 'kappa chi rho' en 'sigma sigma sigma'. Bij navraag blijken die letters nergens voor te staan, maar *going greek* – de aanduiding voor het dispuutleven – is erg populair en de vlaggen van alle disputen prijken dan ook in de *Student Commons*, de gemeenschappelijke ruimte op de campus.

Sommige disputen organiseren vooraf feesten, maar er zijn er ook die zich actief inzetten voor de universiteit en de stad. Een herendispuut hier organiseert bijvoorbeeld een actie om bloed aan het ziekenhuis te doneren, een ander dispuut heeft enkele straten in de stad 'geadopteerd': zij houden de straten schoon en verrichten onderhoudswerkzaamheden.

Dat wil niet zeggen dat alles aan VCU geweld is. De universiteit scoort middelmatig in de nationale *ranking*; de Amerikaanse Michelingids voor het hoger onderwijs. Die jaarlijkse score is van groot belang in het zo competitief ingestelde Amerika. Verder zijn de bezuinigingen in het hoger onderwijs ook hier duidelijk merkbaar: lokalen zijn te klein, er wordt gesneden in het vakkenaanbod, en aan het interieur is de laatste dertig jaar niets meer veranderd. Discussies tijdens colleges zijn prima, maar het onderwijs bestaat nog altijd uit traditionele hoorcolleges. Van *Problem Based Learning* heeft nog niemand gehoord. Misschien overvalt me daarom af en toe zowaar een (vals?) gevoel van weemoed en een verlangen naar een onderwijsgroepje.

10 april 2003: Nog steeds oorlog

De Amerikanen ruiken voorzichtig aan de geur van de overwinning. Jennifer Lynch – de jonge soldaat die enkele Iraakse tegenstanders neerschoot voor ze gevangen werd genomen, en later werd bevrijd – heeft hier inmiddels een heldenstatus à la Hansje Brinker, verder wordt er druk gespeculeerd over de wederopbouw. Ik bespeur dat ik langzaam maar zeker interesse begin te verliezen in de 24/7 uitzendingen van CNN. Na enkele weken zijn dode soldaten en tanks in een woestijn helaas geen 'nieuws' meer. Die misplaatste onverschilligheid wordt gevoeld door het feit dat mijn laatste tentamens voor de deur staan; iets wat op korte termijn even belangrijker lijkt dan de ongrijpbare ellende op duizenden kilometers afstand.

sestudenten op 14 mei a.s. om 15.00 uur in de Aula van de Economische faculteit, Tongersestraat 53. Meer informatie in Observant nr. 31 (verschijnt op 8 mei).

Blok Advocatenpraktijk UM 2003-2004

Uiterste inschrijfdatum voor alle blokperiodes voor het komende studiejaar, incl. het Practicum gespreksvaardigheden, is 1 JUNI 2003. Voorlichtingsbijeenkomst: woensdag 14 mei 2003, k. 0115 OG, 14.00 uur. Aanmelding uitsluitend schriftelijk bij de Advocatenpraktijk UM, Tongersestraat 43, via een aldaar verkrijgbaar inschrijfformulier. Tevens bijvoegen een overzicht van de examenadministratie van de thans reeds behaalde studiepunten. Informatiefolders zijn verkrijgbaar bij de Advocatenpraktijk UM.

Balie-assistenten gezocht

Bureau Onderwijs zoekt voor het komend academisch jaar studenten die aan het begin van de blokperiodes willen assisteren bij de uitgifte van het onderwijsmateriaal. De vergoeding bedraagt €5,67 per uur. Gegadigden moeten ruim tijd beschikbaar hebben in de week voorafgaand aan de start van een nieuw blok en in de eerste week van het blok. Studenten die

hiervoor in aanmerking willen komen, dienen hiertoe een formulier in te vullen. Dit formulier kan worden opgehaald bij de balie van Bureau Onderwijs of het kan worden aangevraagd via e-mail (onderwijsbalie@fac.burfd.unimaas.nl).

Bureau stages en Banenbureau MeesterWerk, Bouillonstraat 3, Secretariaat tel 3383076.

Week 16 met o.a. actueel stageaanbod door derden: Deloitte & Touche heeft stageplaats voor student(e) Nederlands recht op gebied van het arbeidsrecht; Gemeente Beek op het gebied van bestuursrecht (stagevergoeding); Advocatenkantoor Meerssen; Gemeente Margraten Milieurecht en Ruimtelijke ordening; Bedrijf in Maastricht (Internationaal arbeidsrecht); Fiscaalrechtelijke stage bij Deloitte & Touche, Amsterdam, voltijds per direct. Hr Ms Ambassade te Sofia (Bulgarije) vanaf januari 2004 (+ 6 maanden) kleine stagevergoeding, nu al reageren s.v.p.; Advocatenkantoor Vlaskamp van Loo te Amsterdam vanaf mei a.s. (arbeids- en ondernemingsrecht en (ruimtelijk)bestuursrecht); Koninklijke marechaussee (Kmar) te Den Haag werkzaamheden m.b.t. hoofdstuk 9 Algemene Wet Bestuursrecht, Schipholprocedures (stagevergoeding); NATO CIMIC

(Civilian Military Co-operation) voor 2 à 3 maanden voor studenten met internationaal recht en/of staatsrecht; ARTICLE 19, een Mensenrechtenorganisatie in Londen die zich wereldwijd richt op het bevorderen van het recht op vrijheid van meningsuiting, biedt gedurende het gehele jaar stageplaatsen aan bij haar "Law Programme"; AKD Prinsen Van Wijmen te Rotterdam heeft het hele jaar door stage mogelijkheden, met stagevergoeding. Ressortsparket Den Bosch zoekt stagiair(e)s voor 3 mnd. in de eindfase van de studie (VTR strafrecht); Advocatenkantoor (strafrecht) te Utrecht voor student met kennis van internationale rechtshulp, vereisten: blok Criminal Law in Europe of Internationaal strafrecht (kleine vergoeding); Brussel: VNO/NCW lobbykantoor voor 4 maanden vanaf 1 september 2003 voor student in de eindfase van de studie met stagevergoeding. Via Integrand Maastricht: Advocatenkantoor te Uden, Zoetermeer en Leiden en Bedrijf in Haarlem, zes maanden. Belastingadvieskantoor te Bergen op Zoom. Aan deze berichten kunnen geen rechten worden ontleend. De uitgebreide nieuwsbrief staat iedere week op: www.rechten.unimaas.nl/burstage Informatie over dit aanbod op bureau stages, tel

3883076/3883243/3883274.

Bureau MeesterWerk, arbeidsbemiddeling en arbeidsmarktadvies
Bureau MeesterWerk bevindt zich in Bouillonstraat 3, kamer 0.215. Secretariaat kamer 0.224. S.v.p. bellen voor een afspraak: 043-3883344. Of per E-mail: ellen.dekrom@facburfd.unimaas.nl Bureau MeesterWerk is doorgaans geopend op maandag- tot en met donderdagochtend van 11- 13 uur.
Informatie over loopbaan en beroepspraktijk:
- De Koninklijke Landmacht organiseert een voorlichtingsbijeenkomst voor aspirant officier-juristen op dinsdag 29 april in de Frederikskazerne te Den Haag. Aanmeldingsformulieren verkrijgbaar bij Bureau MeesterWerk.
- Werken bij de overheid? Het Jaarboek Binnenlands Bestuur 2003 is verkrijgbaar bij Bureau Meesterwerk.
- Leraar worden? Zie internet site www.leraar.nl
Indien je specifieke vragen hierover hebt kun je contact opnemen met mr. Bas Wijnen, oud-student van onze faculteit en werkzaam bij het Ministerie van Onderwijs en Wetenschappen als beleidsjurist: email b.wijnen@minocw.nl of bellen met Postbus 51, telefoonnummer 0800-8051

OBSERVANT

Observant is het onafhankelijke weekblad van de Universiteit Maastricht. Het blad, dat 37 keer per academische jaar verschijnt, wordt gemaakt door een vaste professionele redactie en een wisselend aantal freelance-medewerkers.

Observant zoekt een studentcolumnist (M/V)

De redactie is op zoek naar een columnist voor de achterpagina. De student die wij zoeken moet aan de Universiteit Maastricht studeren en het hele studiejaar 2003/2004 beschikbaar zijn. Verder is een losse schrijfstijl noodzakelijk, een creatieve geest en de discipline om 37 keer een stukje te schrijven over onder andere het studentenleven.

Belangstellenden kunnen voor vrijdag 2 mei hun brief, een kort curriculum en drie proefcolumns van 500 woorden opsturen naar: Observant, t.a.v. Riki Janssen, Postbus 616, 6200 MD Maastricht. Brieven zonder proefcolumns worden niet in behandeling genomen.

Voor meer inlichtingen kun je terecht bij Riki Janssen, telefoon 3883280.

SQUASH CENTRUM

Erik ud Pluijm

Brusselsestraat 74a
6211 PG Maastricht
Tel. (043) 3216387

Elke student of scholier krijgt een geweldige korting

Voor €19,95 per maand ben je lid en kan je onbeperkt squashen van 09.00 - 17.00 uur en van 22.30 - 24.00 uur inclusief gebruik sauna.

Losse baanhuur €6,25 per persoon per 45 minuten

Wordt nu lid en je krijgt een squashracket van €42,50 voor €22,95

Squash

de sport voor jou

Bel voor het boeken van een squashbaan: 3216387

Noordwijk

13 april
Strandwandeling

Ardennen

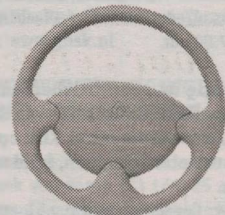
19 april
Weekendje weg

Maarsse

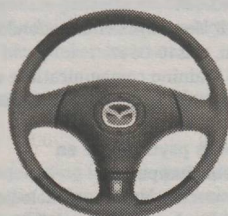
23 april
Bruiloft

Amsterdam

28 april
Verhuizen

Oisterwijk

3 mei
Naar oma

Groningen

9 mei
Dagje winkelen

Zutphen

10 mei
Nieuwe bank halen

Rotterdam

24 mei
Concert

Huur een stuur

Stel. Je hebt geen eigen auto, maar wel een leuke date. Dan huur je gewoon een stuur. Daarmee kom je net even beter voor de dag. En bovendien is het wel zo makkelijk. Want wie een auto huurt, profiteert van de lusten en parkeert de lasten elders. Vooral wanneer je af en toe een auto nodig hebt en nog geen 7.000 kilometer per jaar rijdt, is een huurauto vaak voordeliger dan een eigen auto. Je betaalt alleen als je rijdt en zaken als verzekering, wegenbelasting en afschrijving zijn al voor je geregeld. Bovendien kun je altijd de auto rijden die precies bij de situatie past: groot, klein, sportief of functioneel. Hebben we je op een idee gebracht? De adressen van de 750 autoverhuurbedrijven, die aangesloten zijn bij BOVAG, vind je op www.huureenstuur.nl.

VOORDELIGER TOT 7.000 KM PER JAAR!

VACATURES

Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturnummer op brief en envelop (of indien aanwezig via het bij de vacature vermelde e-mailadres) binnen 10 kalenderdagen richten aan de personeelsdienst van de betreffende faculteit of het betreffende servicecentrum of bureau (Postbus 616, 6200 MD Maastricht). De vacatures staan open voor herplaatsingskandidaten en voor interne kandidaten (= medewerkers en uitkeringsgerechtigden van de UM). Bij gebleken geschiktheid hebben herplaatsingskandidaten de voorkeur.

Informatie over interne vacatures kunt u inwinnen via INTERNET (de homepage van het Loopbaancentrum voor medewerkers): <http://www.unimaas.nl/> of bij het Loopbaancentrum voor medewerkers, tst. 82684/83179.

Informatie over LIFT-vacatures vindt u op de LIFT-website: <http://www.liftnet.nl>

BdU

Jurist (v/m), 24 uur per week

Taken: Bij het cluster Personeel van BMB is vacant een functie van (arbeids)jurist. Als ambtelijk secretaris van de interne bezwarencommissie mbt personele aangelegenheden bent u verantwoordelijk voor een goed verloop van de bezwarenprocedure, zorgt u voor de verslaglegging van zittingen en het concipiëren van het advies van de cie. U bent verder belast met (de voorbereiding van) arbeidsjuridische adviezen en het tot stand brengen van regelingen en procedures t.a.v. personele aangelegenheden.

Functie-eisen: Een afgestudeerd jurist of iemand met een gelijkwaardige opleiding en kennis van bestuurs- en arbeidsrecht, gecombineerd met relevante werkervaring als secretaris van een bezwarencommissie.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 6 maanden. Het salaris bedraagt maximaal € 3.083,- bruto per maand (conform salarisschaal 9, bij een fulltime dienstverband). Een doorgroei naar salarisschaal 10 behoort tot de mogelijkheden. In eerste instantie worden kandidaten opgeroepen die gedurende 6 maanden via (interne) detachering genoemde functie willen vervullen. Voortzetting van de detachering/dienstverband voor een periode van 2 à 3 jaar daarna is niet uitgesloten.

Informatie: Bij H. Manders, tel.: 043-3883190.

Vacaturenummer: AT2003.061/ PZADvacatures@dirad.unimaas.nl

FdEWB/Marketing Department

Student Assistant (f/m), 8 hours a week

Tasks: The department is looking for a student assistant to support the webmaster for one day per week. He/she will work on www.marketingsite.nl and various research projects. The applicant should be second year student of FdEWB. He/she should be available from May 2003 until July 2004.

Requirements: You must have extensive knowledge of Flash, HTML, ASP and Java. Knowledge of Photoshop/ Paintshop is an advantage. Good communication skills are a must since you will be working with many

department members.

Preferred education: economics. Preferred education level: academic.

We offer: A temporary appointment for 15 months. Salary maximum 0,2 x € 1.611,- gross a month.

Information: Mark Arts, m.arts@mw.unimaas.nl, tel.: 043-3883659. Applications are expected in writing or by the following e-mail address:

PZFdEWvacatures@facburfdew.unimaas.nl

Vacancy number: AT2003.059

FdEWB

Program assistant (f/m), 32 hours a week

The Graduate School of International Management has an opening for a program assistant.

Tasks: Program administration, preparation and support of program sessions, coordination and communication with participants, servicing, scheduling, mailings, administrative duties.

Requirements: The candidate should demonstrate an educated, professional and multidisciplinary attitude. Furthermore, proficiency in Dutch and English and a flexible working hours attitude and availability are required for this position. Preferred education: administrative. Preferred education level: at least HBO background. Experience in MS Office (Excel, Word, Access).

We offer: Tenured position, with a probation of 1 year. Your salary amounts max. € 2.180,- gross a month, according to salary scale 7 or 8.

Information: Sonja Zaar, tel.: 043-3884610.

Applications are expected in writing or by the following e-mail address:

PZFdEWvacatures@facburfdew.unimaas.nl

Vacancy number: AT2003.062

FdP

Onderzoeks-assistent (v/m), 32 uur per week

Taken: Binnen de Faculteit der Psychologie bent u in het kader van een onderzoeksproject (PIVO - Project Internet Voor Ouderen) belast met de ontvangst en begeleiding van proefpersonen. U voert neuropsychologische en neurocognitieve tests uit. De invoer van verzamelde gegevens in de computer en de terugkoppeling van onderzoeksbevindingen aan de projectstaf

TAFELSTRAAT 13 zoekt bureaumedewerker

13
Veelzijdig werk, meestal tussen 12.00 en 17.00 uur. We verwachten: je bent handig op de PC, hebt enig talent op organisatorisch gebied en gaat graag met mensen om. Je werkt samen met Thecla, met de beide pastores, en met de actieve studenten.

Je krijgt een vast contract bij het SSC. Omvang functie: 10 uur per week.

Informatie telefonisch bij Marjolein Kuijper per telefoon: 3215651, of e-mail:

tafelstraat13@ssc.unimaas.nl.

Meer info over Tafelstraat 13:

www.tafelstraat13.nl

Reageer vóór 29 april.

Klaar voor een wereldjaar??

...Solliciteer nu voor het AIESEC Bestuur!!!

Informatie avonden

24 & 28 april

TS. 53/00.38/19.30

AIESEC

rag week is once a year when students collect money for charity by arranging a series of amusing and lively events

rag week 2003

kijk voor het programma op:

www.ragweek.unimaas.nl

doe mee met de activiteiten

ten bate van:

Stichting Geinen Daank

&

Stichting Welzijn Wajir

17 t/m 23 mei

Stichting
Welzijn Wajir

behoort eveneens tot uw werkzaamheden.

Functie-eisen: Goede sociale en contactuele vaardigheden, bij voorkeur ervaring in onderzoekscoördinatie. Klinisch-medische achtergrond is wenselijk, evenals bereidheid om zondig 's avonds en op zaterdagochtend te werken, stressbestendigheid en gewend zijn om onder tijdsdruk te werken.

Gewenst opleidingsniveau: academisch.

Opleidingsomschrijving: wij vragen vooral afgestudeerde neuropsychologie-studenten te reageren.

Arbeidsvoorwaarden: Tijdelijk dienstverband voor de periode van 4 maanden. Uw maximum bruto maandsalaris bedraagt € 2.085,- conform salarisschaal 5.

Informatie: Bij drs. K. Slegers, tel.: 043-3881942.

Vacaturenummer: AT2003.060/ PZFdvacatures@Psychology.unimaas.nl

OBSERVANT

De Stichting Observant is de uitgever van Observant, het onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht. Het stichtingsbestuur, dat bestaat uit vier leden waaronder een voorzitter en penningmeester, treedt op als werkgever van de redactie en is onder meer belast met het financiële beleid.

Het stichtingsbestuur van Observant zoekt wegens vertrek van een van zijn leden een nieuw

algemeen bestuurslid

Het bestuur zoekt een kandidaat met belangstelling voor de universitaire journalistiek. Gezien de samenstelling van het huidige bestuur gaat de voorkeur uit naar iemand met een juridische achtergrond. De benoeming voor deze onbezoldigde functie gaat in per 1 oktober 2003.

Bestuursleden moeten werkzaam zijn aan de Universiteit Maastricht en worden telkens benoemd voor een termijn van twee jaar, met dien verstande dat niemand langer dan zes aaneengesloten jaren lid van het bestuur mag zijn.

Wie meer informatie wil kan terecht bij Rein de Wilde (3883319) of Fons Coomans (3883245). Brieven kunnen tot twee weken na het verschijnen van deze advertentie gestuurd worden naar: Redactie Observant, Keizer Karelplein 10, Postbus 616, 6200 MD Maastricht onder vermelding van bestuurslid.

PROEFSCHRIFTEN GOED EN GOEDKOOP!

♦
formaat proefschrift 16,5 x 24 cm

♦
omslag gedrukt in zwart met een steunkleur op 250 grams gestreken papier (glans of mat)

♦
binnenpagina's geprint (600 dpi) in zwart op 90 grams houtvrij offset papier

♦
afwerking garenloos verlijmd

♦
aanvraag isbn nummer wordt door ons verzorgd

♦
de levertijd bedraagt 15 werkdagen, na aanlevering pagina's

♦
uitnodigingskaartjes en stellingen zijn bij de prijs inbegrepen

♦
ontwerp omslag op basis van nacalculatie

♦
onderstaande prijzen zijn excl. 6% btw en gebaseerd op aanlevering van kant en klare pagina's, dit kunnen zowel prints als digitale bestanden zijn.

		stuksprijs per proefschrift								
oplage		200	300	400	500	600	700	800	900	1000
pag.	96	4,40	3,50	3,00	2,80	2,50	2,30	2,10	1,90	1,80
	112	4,70	3,70	3,20	2,90	2,70	2,50	2,40	2,10	1,90
	128	4,90	4,00	3,60	3,40	3,00	2,80	2,60	2,40	2,30
	144	5,30	4,50	4,10	3,80	3,60	3,30	2,90	2,60	2,40
	160	5,50	4,80	4,40	4,10	3,80	3,60	3,10	2,90	2,70
	176	5,90	5,50	4,80	4,40	4,20	3,80	3,50	3,20	2,90
	192	6,10	5,70	5,20	4,70	4,50	4,10	3,70	3,40	3,00
	208	6,40	6,00	5,40	4,90	4,60	4,20	3,90	3,50	3,20
	224	6,70	6,40	5,50	5,00	4,80	4,30	4,00	3,60	3,40
	240	7,00	6,70	6,10	5,40	5,20	4,40	4,20	3,80	3,60
	256	7,40	7,20	6,50	6,00	5,50	5,10	4,40	4,20	4,00
	272	8,00	7,70	6,70	6,10	5,70	5,30	4,80	4,40	4,20
	288	8,30	8,00	7,70	7,10	6,30	5,60	5,10	4,70	4,30
	304	8,60	8,40	7,80	7,20	6,60	6,00	5,40	5,00	4,70
	320	9,00	8,80	7,90	7,60	6,80	6,40	6,00	5,10	4,80

Unigraphic
design, photography and print

Peter Debyeplein 15, 6229 HA Maastricht
telefoon 043 38 83 970, telefax 043 36 13 824

De ziel zuiveren met zware arbeid

Foto: archief Lumière

★★★

"Vrouwen hebben als voornaamste taak de verleiding in de wereld weg te nemen, zodat mannen niet zullen zondigen." Dat is in het kort het motto van de Ierse Magdalena kloosters. Kloosters die zondige vrouwen inzetten in hun lucratieve wasserijen zodat na levenslange zware arbeid de zielen gezuiverd zullen zijn.

De film *The Magdalene Sisters*, gebaseerd op waargebeurde feiten, volgt drie vrouwen die halverwege de vorige eeuw door hun familie naar een dergelijk klooster zijn gebracht om uiteenlopende redenen. De een omdat ze verkracht was, de ander vanwege een buitenechtelijk kind, en weer een ander omdat ze enkel met mannen flirtte. Hun boetedoening - geheel in naam van het katholieke geloof - stond gelijk aan slavernij, inclusief de vernederingen, mishandelingen en fysieke uitputting.

Regisseur Peter Mullan, die opgroeide in de

buurt van een Magdalena klooster, klaagt met deze film het schrikbewind van de zusterorde aan, dat tot 1996 heeft geduurd. Hij doet dat op een zodanig meeslepemde manier dat je als kijker de kwaadheid voelt opborrelen. Want in deze kloosterwereld bestaat geen rechtvaardigheid en geen genade. Het is een fysieke en psychologische gevangenis. Bijna niemand durft te ontsnappen, de enkeling die het wel waagt, wordt door de familie voor de poort weer afgeleverd.

Mullan schetst een gitzwart beeld van het leven

achter de kloostermuren, met behulp van close-up beelden, een treurige atmosfeer en goede acteurs. Maar daar zit dan ook meteen het grootste manco van de film: het zwart wordt nooit grijs. Iedereen heeft het op de vrouwen gemunt en er gloort nergens hoop.

En daardoor wordt het geheel uiteindelijk ongelofwaardig. Mullan is zijn doel voorbij geschooten. Zoals het *NRC Handelsblad* formuleert: "Iets aan de kaak stellen via film is goed, maar alle subtiliteit daarin verliezen niet."

■ Sven Bayens

Filmtheater Lumière brengt spiritueel filmprogramma

Maya-sjamanen en seksueel gefrustreerde monniken

We zitten er volgens kenners nu niet in, maar eens in de zoveel tijd breekt er een New Age-golf aan. Geïnspireerd door oude culturen zou de moderne mens naar zingeving en spiritualiteit zoeken. Het Maastrichtse filmhuis besteedt er de komende weken aandacht aan met het festival *Lumière's Weken van de Verlichting*. Geen jubelverhalen over de nieuwste trends, maar een zoektocht naar de wortels van de spiritualiteit.

"Het is al een oud idee", vertelt David Deprez, medewerker van Lumière. De directe aanleiding om iets te doen met spiritualiteit was de première van *Ayurveda - art of being*, vorige week. De documentaire gaat over de gelijknamige holistische geneeskunst uit India. "We hebben

bewust gekozen om niet alleen films maar ook documentaires te laten zien, om zo het publiek te informeren, in plaats van een mening op te dringen." Deprez - zelf nogal sceptisch over alternatieve geneeswijzen - denkt dat het aanbod daardoor voor iedereen wat wils biedt. "En dus niet alleen voor mensen van middelbare leeftijd die op zoek zijn naar spiritualiteit of voor aanhangers van alternatieve geneeswijzen."

Dat geldt ook voor de documentaire *The year zero*, van Wiek Lenssen. Deze Limburgse filmmaker maakte een veelgeprezen portret van twee Maya-sjamanen uit Guatemala. Volgens de Indiaanse jaartelling begint in 2012 de periode van de vijfde zon, een tijd van harmonie en voorspoed. Voordat het zover is staat de mensheid grote veranderingen te wachten, begeleid

door natuurrampen. Om zich daarop voor te bereiden voeren de Maya rituelen uit, en die brengt Lenssen in beeld.

Er is belangstelling voor spirituele onderwerpen, weet Deprez. "We krijgen veel positieve reacties op het festival. Belangrijk is dat de films deel uitmaken van een cyclus. Mensen reserveren nu films, waar ze in de losse programmering niet naartoe zouden gaan. Ze willen de verschillende producties met elkaar vergelijken."

De twee speelfilms - *Samsara* en *Waarom Bhodi Dharma naar het Oosten vertrok* - nodigen in ieder geval uit tot een vergelijking. Beide gaan over Tibetaanse monniken, maar roepen een totaal ander beeld op. In *Bhodi Dharma* blijft het stereotype van de mediterende, in evenwicht met zichzelf levende monnik overeind,

terwijl *Samsara* genuanceerder is. Een jonge monnik raakt in het klooster seksueel gefrustreerd en besluit zijn ascetische bestaan in te ruilen voor een aards bestaan vol verleidingen. De film was een van de beter bezochte filmhuis-films van het afgelopen jaar.

Deprez verwacht dat de Weken van Verlichting een vervolg zullen krijgen. Zeker na de uitbreiding van Lumière - volgend jaar komen er drie zalen bij - kan het filmhuis zo'n cyclus makkelijker programmeren. Hij heeft al een idee: "Hoe oeroude, spirituele ideeën doorwerken in de moderne, westerse maatschappij bijvoorbeeld. Lijkt me een schitterend onderwerp."

■ Roel Willems

Lumière's Weken van de Verlichting duren nog tot en met 7 mei. Informatie: www.lumiere.nl

ORAKEL
IN RUSTE

Door ergernis overmand moet ik iets kwijt over het Nederlandse lied. Bij mij wordt een gevoelige snaar geraakt door liedjes die een geografische emotie oproepen. *Amsterdam Buitenveldert* van Frans Halsema en *Oh Oh Den Haag Stad Achter De Duinen* van Harry Jekkers behoren tot het hart van mijn orale traditie. Met mijn gevoelige snaar is het vreemd gesteld. Of het is geheel raak, zelfs als het lied vals

Durgerdam slaapt

sentiment niet uit de weg gaat, of ik word opgewonden van afkeer. De laatste weken kan een mens niet meer rustig naar *Met het oog op morgen* luisteren of de late avond wordt verstoord door het lied *DURGERDAM SLAAPT* van ene Jeroen Zijlstra. Daarmee heeft hij de Annie M.G. Schmidt-prijs gewonnen voor het beste lied van 2002. Al weken lang moet het heel onrustig zijn in het graf of de urn van onze grote schrijfster.

Zijlstra zwerft in de nacht door Durgerdam rond. Daar heb je een haventje, de dijk, oude

huizen; het is er rustig en blauw. Maar eigenlijk is het een "zo verloren land". Jeroen is namelijk verdrietig. Aan die dijk staat het huis en het bed "waar hij sliep met haar". Verder komen we niets te weten.

Durgerdam? hoor ik u vragen. Dat is een generaties geleden door Amsterdam ingenomen dijkdorp. Alternatieve yuppen en leden van de multimediale pretmafia houden er de schijn van eenvoud en fatsoen op achter hun beschermde gevels. Daar is geen huis te vinden waar niet onlangs nog iemand met de verkeerde

heeft geslapen, en niet per se in bed. Jeroen moet gewoon een straatverbod krijgen. Het ergste heb ik nog niet verteld. De muzikale begeleiding wordt verzorgd door een bandoneonist die een soort tango speelt. Durgerdam huilt, waar het eens heeft gelachen.

En dan te denken dat de mooiste geografische emoties worden opgeroepen door Gé Rijnders. Dat ik dat als import-Limburger ooit zou zeggen. Mijn favoriete liedje heet heel toepasselijk: *Sloetingstied*.

■ Hans Philipsen

Risk

"Jij bent aan zet." "Oké. Ik speel met zes legers tegen twee van hier naar het Midden-Oosten...Jaaah weer gewonnen!" Bush jr. ziet de wereld als een groot 'Risk' spel. Vroeger vergeleken leiders een oorlog met een schaakspel maar die dobbelstenen tellen is voor hem al complex genoeg. Waarschijnlijk vindt hij dat hij er ook nog veel van leert omdat hij nu eindelijk weet waar al die landen liggen. Ik hoop dat de 'bevrijde' Irakezen zich niet laten misleiden door een vals gevoel van liefde voor de Amerikanen en het resultaat van de oorlog, want dan zullen ze bedrogen uitkomen. Die liefde is niet wederzijds. Ik ben dan ook zielsgelukkig dat de Britten in Basra onmiddellijk een autonoom gemeentebestuur hebben gevormd waarmee zij de yanks een paar stappen voor zijn in het politieke proces van wederopbouw in Irak. Maar misschien dat Bush dat niks interesseert omdat Risk pas afgelopen is wanneer je je opdracht vervuld hebt. Hij heeft nu dan ook meer oog voor de omgeving van Irak dan voor het land zelf.

Waarom zijn wij er als westerse wereld zo op gebrand om in elk land waar een ander regime zit, democratie te implanteren? Churchill zei ooit over democratie dat het een noodzakelijk kwaad was omdat het volgens hem niet zozeer het beste maar de minst slechte staatsvorm is. Veel Oost-Duitsers, Russen en straks ook Afghanen en Irakezen zullen die mening delen want het is er voor de meeste burgers na het einde van de Koude Oorlog niet veel beter op geworden. Eerst werden ze onderdrukt door de geheime politie en nu door de onzichtbare macht van de maffia en het geld dat zijn tentakels in elke laag van de samenleving heeft gezet. Het toont onze ongebreidelde arrogantie dat wij landen met een totaal andere cultuur en geschiedenis koste wat kost onze vorm van democratie willen opleggen, maar hen vervolgens slechts opleiden door middel van een inhoudsloze spoedcursus waar de LOI jaloers op zou zijn. Wie zegt er nou tegen een ongeschoolde fabrieksarbeider dat hij van de ene op de andere dag geen geestdodend werk aan de lopende band hoeft te doen maar dat hij vanaf nu zelf de fabriek mag gaan leiden, zonder hem te leren hoe zijn bedrijf kan overleven? Inderdaad, niemand! We zijn vergeten dat het ons eeuwen heeft gekost voordat we enigszins een toonbare vorm van democratie hadden gecreëerd. Het lijkt uiteindelijk op een aalgladde reclamecampagne van de westerse wereld waarbij de vrijheden die democratie meebrengt gepresenteerd en uitgemolken worden maar de negatieve aspecten van de 'andere' werkelijkheid angstvallig verborgen worden gehouden. En opeens op een willekeurige dag is het te laat en zijn maffiapraktijken, honger, prostitutie en financiële onderdrukking aan de orde van de dag. Dat inzicht zal in deze landen uiteindelijk tot fundamentalisme leiden en honger naar de fictieve veiligheid en welvaart van vroeger. Ontwikkeling kost tijd maar die moet je wel krijgen. "Schiet op George! Jij moet gooien!" "Oké naar Syrië, met zes legers tegen twee!"

Onder dak Acht Duitsers in één huis

Foto: Ram van Meel

De sfeer is prima, maar een dulle boel? Nee, dat niet. Overdag is het vaak muisstil in het Duitse studentenhuys aan de Capucijnenstraat. Veel bewoners zitten hele dagen lang in de bibliotheek. "Nederlandse studenten verdoen te veel tijd bij verenigingen en dispuuten."

Drie jaar geleden betrok Michael Buhrtz (26, vijfdejaars international management) het studentenhuys aan de Capucijnenstraat 90a. Destijds woonden er zes Duitse jongens, een verdwaalde Nederlander en een Marokkaan. Inmiddels zijn de laatste twee weg en is Duits de voertaal.

Waarom woon je met alleen Duitsers in een huys? "Stom toeval. Telkens wanneer er een kamer vrij kwam, hingen we briefjes op, in het Engels. Van de tien reacties waren er meestal acht van Duitsers. Het is eigenlijk wel raar: studeren in het buitenland, en tegelijk het gevoel hebben in

eigen land te wonen." Als je op deze manier leeft, zijn er dan nog verschillen tussen wonen in Duitsland en wonen in Nederland? "Nee, maar dat had ik ook niet verwacht. Zulke grote culturele verschillen zijn er niet tussen onze landen, zeker niet als je in Limburg woont. Inmiddels spreken sommigen van ons een aardig woordje Nederlands. Toen we dat niet konden, praatten de Maastrichtenaars vaak vloeiend Duits tegen ons wanneer ze merkten dat we oosterburen waren. Bizar eigenlijk. Ze spreken hier beter Duits dan Nederlands." Hebben jullie überhaupt contact met Nederlanders of voeren jullie een deurbeleid? Glimlachend: "Bij ons zijn alle 'buitenlanders' welkom. Het lijkt misschien alsof we erg op onszelf zijn, maar we gaan regelmatig naar guesthouse-feestjes. Ook heb ik twee goede Nederlandse vrienden, met wie ik graag naar voetbalwedstrijden kijk, vooral als Duitse of Nederlandse ploegen spelen. Dan komen er op

één of andere manier altijd onderbuikgevoelens naar boven. Althans bij hun." Volgens de statistieken halen Duitsers hogere cijfers dan andere studenten. Jullie schijnen zelfs in je slaap te studeren. Dan zal het in huys wel één groot feest zijn, niet? "Nederlandse studenten verdoen hun tijd bij verenigingen of dispuuten. Wij kennen die in Duitsland niet en komen hier dus ook niet in de verleiding om lid te worden. Ik denk dat buitenlandse studenten bewuster met hun studie bezig zijn, serieuzer wellicht. Inderdaad bivakkeren veel huysgenoten van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat op de uni. Dan is het natuurlijk erg stil hier. Verder hebben we, afgezien van de keuken, geen gezamenlijke ruimtes. Dus een dulle boel is het niet, nee. Het is echt een studiehuis."

■ Rob Willems

Onder dak is een tweewekelijkse rubriek over alle aspecten van 'wonen'

DE FEEST COMMISSIE

30

"Volgende week word ik negentien." Anne laat een stilte vallen, waarin de commissieleden denken: zo, negentien jaar alweer. Machteld: "Dat jij nog geen negentien bent! Ik zou je echt ouder schatten." Nogal wiesde dat Machteld haar ouder schat. Iedereen wordt altijd ouder geschat, tot ongeveer een jaar of achtentwintig. "Ik zou jou ook véél ouder schatten, Machteld", zegt ze. Machteld gaat trots rechtop zitten. Oek: "Ga je het vieren?" "Natuurlijk." "Zijn we uitgenodigd?" "Volgende week donderdag, gewoon bij mij thuis. Neem al je vrienden mee." Joost: "Wat wil je hebben?" "Jou natuurlijk", lacht Anne, "Als gast op mijn feestje, bedoel ik." Iedereen grinnikt. Zo, dat zal Polle leren. Dat 'ie niet denkt dat Anne in een zwart gat is gevallen. Anne kan best met anderen flirten. Na afloop van de vergadering vraagt Polle haar in de gang (zodat de anderen niks horen): "Wil je eigenlijk dat ik ook kom?" "Ja hoor. Waarom niet? We zouden toch vrienden blijven?" Het is zo eenvoudig om met jongens te spelen. Hoe is het mogelijk dat ze daar nu pas achterkomt? Net doen alsof je in jezelf gelooft en ze weten meteen niet waar ze kijken moeten. "Zou jij dan de muziek willen doen", vraagt ze, "kan ik gastvrouw spelen". Polle knikt. Nu kan hij niet meer terug.

Vorige week heeft ze met Joost in het bos van Valkenburg gewandeld. Joost liet het woord rebound vallen. Als het uit is, dan zoek je kort daarna een

tussenvriendje, beweerde hij. Heeft Anne daar nog nooit van gehoord? Naïef, zeg. Je kunt wel merken dat ze eerstejaars is, haha. Zeker nog niet zo veel ervaring. Het stelt niets voor, zo'n rebound. Wat is nou helemaal een kus? Het is gewoon lekker om twee armen om je heen te voelen, twee lippen op je mond. Joost slaat bijvoorbeeld nu zijn arm om haar heen. Dat is toch ook fijn? Zo kunnen ze toch samen wandelen zonder dat het iets betekent? Zo moet je zo'n kus ook zien. Een rebound is nauwelijks noemenswaardig. Een rebound is zo iets als een kus op de wang, maar dan intiemer. Toen heeft Anne hem gezond. Niet vanwege al die onzin, kom nou! De zon scheen door de bomen, iedereen zeurde aan haar kop over Polle, ze wilde het even vergeten. "Dit vertel je aan niemand, oké?" "Nee, natuurlijk niet. Over rebounds vertel je nooit iets. Dat is een kwestie van eer." "Ook niet aan Polle." "Zeker niet aan Polle." Maar ze is niet met hem naar bed gegaan. Er zijn grenzen, ook al zijn de grenspaaltjes soms met gras overgroeid en is de douane nergens te bekennen. Op het station in Maastricht heeft ze haar fiets gepakt en gezegd: "Ik zie je wel weer op de vergadering."

Anne heeft nog nooit een echt feestje gegeven. Ja, op de middelbare school kwamen er wel eens een paar vriendinnen langs en dan gingen ze samen in het café zitten, waar Anne cola dronk en de anderen zich aan zoete mixdrankjes waagden. Dat was best gezellig en er kon weinig fout gaan. Maar wat voor drank moet je voor een verjaardagsfeest precies in huys hebben? Hoeveel mensen komen er opdagen? Ze heeft natuurlijk een reputatie hoog te houden: ze zit bij de feestcommissie. En alle feesten van de commissie liepen tot nu toe als een trein - dankzij Anne. Ze ziet in een angstvisioen drommen mensen voor haar huys staan die er niet meer in kunnen en haar uitschelden: had je niet kunnen weten dat jouw huys te klein zou zijn? Niet zeuren. Bier en wijn, dat is de basis. En maar hopen dat Polle en Joost zich weten te gedragen.

■ Bas Bellemant

► Wordt vervolgd